SIBIU
BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU
GRATUIT

ANUL 1. No. 39. — 6 pagini 3 lei — Miercuri 7 Aprilie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMANEASCĂ

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-95.92; Redacția 4-94.34

ABONAMENTE:

Comune urbane	1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175	Comune rurale	1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Stat țărănist și stat naționalist

Cind internațional-țărăniștii spun stat țărănist, citiți stat iudaist.

Dar să presupunem că eroarea în termeni nu e observată; și că în adevăr statul țărănist așa cum îl omoară broșura de 322 de pagini a teologilor, plus un himist, dela Iași, ar fi nu un simplu pretext electoral, ci o aspirație reală de program a partidului care-și trăește ultimele agitații.

Ei sif în afară de proteguirea păturei țărănești care dela exproprierea încoace e preocuparea fiecărui partid — fiindcă niciun partid pe lume nu poate ignora rostul în economia de stat a unei pături de 80 la sută din populația țării (de fapt primul țărănist și poate singurul sincer a fost Ferdinand cel Leal, fiindcă El a făcut exproprierea); în afară de înarmarea țăranului — de către Dr. Lupu și fratele Costache — cu săpun de Marsilia, pastă Pebeko și cremă Nivea pentru greaua luptă a existenței, ce rămâne poate avea statul țărănist în cadrul istoriei noastre?

Nu există ceva mai antipodic ca acest stat față de statul pe care îl revendică istoria, și care — și dinșii încep să recunoască — trebue să fie statul naționalist.

Statul internațional-țărănist e forma juridică — dictată de Alianța Israelită, și consacrată, din nefericire, și de Constituție — cum de altfel a arătat A. C. Cuza — a unei societăți fără identitate.

Statul naționalist este expresia organică, funcțională a unei națiuni.

Tot ce se concepe într'unul, e opus în celălalt.

Statul democrat e juridic; cel naționalist e natural.

Aparatul de vieață într'unul e manipulat de legiuiri dictate sau impuse din afară, și după care cetățenia — bunăoară — (ca să ne oprim la esențial) e o abstracție. E Romîn oricine, printr'o formă juridică impusă din afară, și deteriorată ea însăși, de cele mai multe ori, prin manevre politice și corupție administrativă. In statul naționalist e sîngele, pămîntul, limba, datina și credința; sînt toate elementele care în mod natural au crescut și constituit ceiace se cheamă o rasă și un popor, care dictează calitatea și deci cetățenia de romîn.

Au această concepție și internațional-țărăniștii? Să ne-o spună.

Statul țărănist e apoi contractual, cel naționalist e organic.

Juridicul desvoltat în statul țărănist raporturi contractuale între indivizi. Țărăniștii vînd orice, și spun că e legal. Pînă și trusturile după ei sînt legale!.. Naționaliștii spun: n'avem, dela pămînt și pînă la conștiință, nimic de vînzare. Contractele oneroase ale trecutului le vom anula, indiferent cine și cum le-a făcut; pămîntul și petrolul, peștele ca și cărbunele pădurea, fierul, aurul și grîul vor fi ale Romînului, fiindcă romîn sînt.

Statul țărănist este economic, statul naționalist e istoric.

In sfîrșit, statul țărănist e un stat politic. Al unui partid politic, pentru a face cu el numai politică. Statul naționalist e un stat eroic, fiindcă singura lui funcție e națiunea, singura autoritate, națiunea, singura executivă — mergînd pînă la criteriul morței — națiunea.

Statul țărănist esne un stat ateic, bazat pe raționalismul falimentar al revoluției franceze eșuat în marxism; statul naționalist e creștin, început cu bisericile lui Ștefan și terminat cu cruciada lui Moța.

Așadar, pe de o parte: stat juridic, contractual, economic, politic și păgîn; — toate fisuri care să lase joc liber tuturor infiltrațiilor străine, compromisurilor și corupțiilor, iar în cele din urmă supremei alterări de neam: comunismul.

Pe de altă parte: stat natural, organic, istoric, eroic și creștin; toate valori ferme ale existenței unui neam, care să-l strîngă în chingă împotriva tuturor aberațiilor, tare în sea, fiindcă e stăpîn pe sine însuși.

De unde: Stat haotic, baladindu-se ideologic, pe apele tuturor anarhiilor, — statul internațional țărănist.

Stat hermetic, călare pe destinele lui, pășind sigur și liniștit spre ținta lui în marșul de noapte al istoriei.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Chipul unei biserici, pentruca să sfințească pagina aceasta profanată de păcate internațional-țărăniste

Dela Dobrescu-Argeș la Moise Zipstein

A fost odată un vizionar care și-a iubit țara și a iubit țărănimea din tot sufletul. Ca un erou din romanele de anticipație socială ale lui Rădulescu-Niger care, cu toată naivitatea lor, încălzeau sufletele generației lui, Dobrescu-Argeș a încercat să-și realizeze visul în mijlocul neînțelegerei totale a celor din jur.

După război o sumă de oameni bine intenționați — nu degeaba se spune că iadul e zidit din bune intenții nerealizate — au spus că vor să-l imite, să-l întreacă și să realizeze în întreaga țară visurile lui.

Iar țara a crezut în ei și i-a dorit stăpâni. Dar când au ajuns la cârma țări tot ce-au dat mai bun țărănimei au fost doar câteva scrisori... Că doar de asta duce mai mare lipsă!

Toate actele lor de guvernare, toate legile pe care le-au fabricat toate împrumuturile pe care le-au cerșit, tot ce-au făcut, ba chiar și tot ce n'au făcut, au fost numai pentru slujirea dușmanilor țărănimei și a neamului.

Toate au fost făcute și nefăcute din ordinul și pentru folosul neamului lui Israil.

Iar ca simbol văzut al puterei celei nevăzute ministrului țăranilor Ion Mihalache îi bătea cu pumnul în masă senatorul Moișe Zipștein.

MANOIL GRIGOREANU

Partidul național-țărănesc față de Coroană

de VESTITOR

Iată capitolul cel mai greu de scris din ziarul nostru de astăzi. Nu este, desigur, un capitol în care să ne lipsească materialul. Am avea atâtea de spus, care să intereseze și care să nimească din lucrurile care nu s'au spus, și nu s'au știut niciodată. Dar o dublă cenzură, una oficială și cealaltă, mai grea, a conștiinței noastre proprii nu ne lasă să spunem atât de timpuriu tot adevărul în chestiunea raporturilor dintre țărăniști și Coroană.

Aceste raporturi încep de mult, sub Regele Ferdinand I, la o vreme în care țărăniștii erau partid permanent de opoziție. Dar opoziția lor, — ca totdeauna la ei — nu era numai opoziție față de guvern *ci față de coroana însăși*. Căci ce atitudine mai extremă poate să aibă un partid față de Suveran, decât aceia pe care au luat-o țărăniștii și naționalii în Ardeal, *când au refuzat să participe chiar și la încoronarea Regelui dela Alba Iulia.*

Acest refuz va constitui o pată pentru istoria — de altfel scurtă și al cărui desnodământ se va încheia anul acesta — a partidului Național-țărănesc. Până la ce grad de meschinărie s'au putut coborî niște oameni politici ca — pentru supărări de partid — să nu ia parte *la cel mai solemn act al istoriei pe care l-a trăit poporul nostru de zece veacuri încoace?* In schimb, aceiaș mândri politiciani, care au jignit asfel țara și pe Regele Ferdinand în ziua încoronării, au consimțit cinci ani mai târziu să intre în guvernul d-lui Știrbey a *cărui simplă apariție pe scena publică constituia pentru țară umilința și o sfidare!*

Sub Regență, lucrurile au luat un alt aspect. Atunci național-țărăniștii spre marea lor bucurie nu mai aveau deasupra lor un Suveran și republicanismul lor intim își putea da neturburat toate satisfacțiile. Dar nici această instituție anodină și palidă a Regenței n'a scăpat de jigniri din partea național-țărăniștilor care i-au dat o supremă lovitură prin introducerea în sânul ei a unui afiliat al familiei lor.

Insfârșit, sub Regele Carol al II-lea atitudinea național-țărăniștilor față de Coroană a evoluat între adulație și șantaj cu atâtea varietăți, încât este greu de urmărit și de înregistrat, chiar de istoricul cel mai meticulos. Despre ce s'a petrecut înainte de 6 Iulie 1930 nu trebuie să vorbim acum, deși s'ar putea dovedi cu preciziune cât de falșă și oportunistă a fost atitudinea tuturor național-țărăniștilor, în frunte cu șeful guvernului de atunci și cât de penibil oscilatorie a rămas pendula lor sufletească și după această dată.

Dar din cei șapte ani cari au trecut până astăzi trebuie relevat, ca o constatare generală și permanentă bizarul cumul moral pe care l-au realizat național-țărăniștii. Chiar când erau la guvern și gustau abondent din toate beneficiile puterii, *numeroase echipe de național-țărăniști lucrau pe ascuns sau pe față împotriva supremei instituții în STAT*. Ei acumulau astfel atitudinele revoluționare cu avantagiile puterii, realizând un tip politic încă neîntâlnit în istorie de *revoluționar în cașcaval.*

Dintre momentele care merită

(Continuare în pagina 3-a)

Inactualitatea partidului internațional-țărănesc

Ochiul pe care vreau să-l plec astăzi peste partidul național-țărănesc n'ar isbuti să fie, oricât aș dori altfel, decât surâzător și glumeț. Nu, hotărît lucru, să ne supărăm — nu mai merge... Și la urma urmii — de ce? Ar isbuti oare un simplu grup de interese coalisate, un pluton dezolat de afaceriști fără afaceri, o bandă grea de triste epave ale maidanului electoral, ar isbuti oare aceștia să întoarcă roata istoriei înapoi, să cheme în neant, în întuneric, luminoasele destine care apar astăzi pe culmile noastre?

Și apoi tot scandalul ăsta deprimant care încă mai încearcă să frământe, să turbure țara — casicând ar fi atâta de important să se știe dacă Dr. Lupu este mai «mare» în partid decât d. Madgearu sau dacă d. Madgearu este mai «mic» decât d. Andrei și dacă d. Potârcă e mai frumos decât d. Armand, să zicem! — toate lucrurile astea, cu hazul lor, recunosc, au interesat ele țara vreodată, real, și astăzi mai ales, ASTAZI!, mai au ele vreun sens?

Partidul «național» sau, cum îl spunem noi, internațional-țărănesc, n'a înfățișat vreodată mai mult, mulțumindu-se să «dupte»... în aceste duioase competițiuni dela club și oferind țării, cu oarecare îndrăzneală, ca program unic, o cămașe.

Dacă judecați limpede, veți mărturisi că nu este nicio patimă în acest bilanț — și deaceea veți înțelege că în ceasul acesta, când vreau o privire sintetică, tot ce mă sesisează mai mult este inactualitatea, INACTUALITATEA PERMANENTA a partidului internațional-țărănesc.

Să-l luăm de când s'a născut — prunc încă nedefinit, dar care promitea vag să fie ceva de capul lui... Pe atunci destulă lume, e drept, începuse să se uite la el, înfășându-l în scutece moi de popularitate, ca pe o speranță. Pe măsură ce creștea însă, acest copil al «masselor» era o decepție, cu atitudini deconcertante și strigăte care nu răspundeau la niciun apel al timpului. Tot ce spunea el — se făcuse de mult! Sau dacă nu se făcuse — e fiindcă nu avea să se facă nici până azi, fiindcă nu trebuia să se facă. Pe scurt partidul internațional țărănesc și-a afirmat dela început o existență zadarnică și parasitară. Gândiți-vă un minut... El și-a recrutat cei mai mulți aderenți și a încercat să se definească în timpul fecundei dictaturi de 12 ani mi se pare, a lui Ionel Brătianu. Cât era de necesar acest om pe care nu-l mai avem! Internațional-țărăniștii însă nu-l suportau. Ei gândiau că țăranul nostru care continuă și azi să-și semneze cu degetul buletinul electoral, trebuia totuș dat pradă «democrației integrale»! Trebuia adus la masa democrației și consumat cu tot avutul și conștiința lui, la un pahar cu vin, de d-rul Lupu!

Astfel răspundeau internațional-țărăniștii unei țări care se cerea construită, înainte de a fi dărâmată — așa înțelegeau ei momentul «actual» de atunci!

Dar s'a dat votul universal, s'a făcut exproprierea... S'ar fi crezut că era gestul definitiv prin care internațional-țărănismul trebuia lichidat. Dar aventura tot nu s'a putut risipi! Cutoatecă «obiectivele» lor erau realisate, deși se găsiau acum fără chiar punctele acelea, regretabile și desastruoase, dar care le-ar fi motivat oricum agitația — internațional-țărăniștii n'au părăsit totuș câmpul demagogiei și s'au constituit dimpotrivă într'o ingenioasă societate de exploatare a destrăbălării și a exaltărilor populare. Partidul internațional-țărănesc așa a rămas până azi. Nu s'a schimbat nimic. Nici chiar cămașa: e tot la șefia acestui partid, care se vede bine că e definitiv hotărit să-și facă din ismene doctrină.

Dar mai ales «partidul» în tot acest timp, niciodată n'a isbutit să fie un singur minut actual. Uitați-vă astăzi la el... Se duc aceleași lupte în club — combatanți mai perimați și bătrâni — și aceleași lozinci de haz, de haz imens, arată prăpastia care-l separă de țară și care, ca o permanentă disgrație, continuă să-i refuse ziua de azi... Nimeni nu simte, n'aude nimic! Doar d-rul Lupu mai primește câte un telefon dela d-rul Blumenfeld care-i explică, în cinci minute, «realitățile»...

Și deaceea astăzi când flăcări aleargă prin aer și impetuoase elanuri cu resonanța lor unanimă vestesc o resurecție pe care toți o servim, internațional-țărăniștii apar somnoroși prin marea furtună, se freacă la ochi, își strâng pardesiul pe ei și continuă să ofere țării arterio-scleroza programelor, gargara «constituției» și a «legalității», pentru toate durerile.

Printre atâtea drapele de foc — steguletele lor de hârtie...

Somn ușor d-lor internațional-țărăniști! Ați visat alaltăieri, la club, ceva, — mi se pare... Apoi ați adormit din nou, pe aceleași programe, pe aceeași cămașe! Somn ușor, noapte bună — ca deatâtea ori, și de data asta, fără voi se va face ziuă.

TOMA VLADESCU

Masa de operații

ADEVARATII CONDUCATORI

Mi s'a atras atenția ca azi să operez exclusiv național-țărăniști ca să fiu în tonul întregei gazete. Par'că nu tot ei și execută ordinele, ci de cei mari, de despotici.

In cinstea numărului special nu mă voi ocupa astăzi de cei mărunți, de cei ce execută ordinele, ci de cei mari de adevărații conducători, de stăpânii care poruncesc.

Iată o serie lungă pe care mă scuz că am lăsat-o incompletă. Rog pe d. Madgearu să o completeze!

A. FINALY

Ilustrele bancher de origină evreu-maghiar, căruia i se închină la Paris și d. Madgearu și — mai ales — d. Mihai Popovici. Dacă l'am pus în frunte este pentrucă acest loc îi este fără îndoială mai necontestat decât «șefia» d-lui Mihalache.

M. AUSCHNIT

Este un fel de controlor în România și pentru lucruri mai mărunte a celor din dinastie. Vă puteți închipui deci ce e și dacă afacerile d-lui Max le socotim mărunte.

D. ARISTIDE BLANK

Cu toată «sărăcia» lui de biet bancher falimentar tot mai poate fi folositor. Și apoi unde te pui cu recunoștința trecutului!

D. M. ȘAPIRA

Nu-l cunoașteți? Păcat. Căci îl cunosc atât de bine atâtea foste excelențe... Și nu e cel mai neînsemnat din sponsorii partidului.

D. DR. BLUMENFELD

Ilustrele meștor spiritual și doctrinar al național-țărănismului. El îi împacă când se ceartă, el îi învață ce să spună și să «declare», el face și desface înalțele șefiri. Și dacă nu-l ascultă îi ține de urechi!

D. EMIL FAGURE

Care se supără dacă îi zici Albert Honigman — este astăzi în decadență. A ajuns aproape exclusiv un porte-parole a lui...

AL. DOBROGEANU-GHEREA

și a tovarășilor lui dela Moscova. Asta nu înseamnă că de acolo nu vin și ordine directe. Puteți să-l întrebați pe d. dr. Lupu.

D. SELEZKY ȘI KREUGER

Îi pomenim doar ca să nu fim bănuiți de antisemitism. Au fost și creștini între marii conducători și inspiratori ai național-țărăniștilor. Recunoaștem. Dar au sfârșit-o rău. Unul în închisoare — sacrificându-se pentru salvarea partidului — iar altul cu un glonte în frunte. N'avem suficientă stofă.

DE CE NU I-AM OPERAT?

Și acum mă întrebați de ce nu i-am operat și m-am mulțumit să-i prezint? Păi dacă sînt operați gata!

DOCTORUL FARA VOE

Ce-i cu socialismul țărănesc?

Deasupra țării vremea bătrână de astăzi caută a ridica o ultimă stemă: socialismul țărănesc. Stemă putredă în jurul căreia stau toate gândurile hâde ale acestei țări. Blestem înfipt într'un pământ sterp de strâvezie nevinovăție.

Mă rog, ce-i mai nevinovat decât ăst simț al tradiției, ăst leagăn atotțiitor în care poți să te răsfeți așa cum te taie capul, atunci când nu te mai țin brațele inimii?

Ieșită din desfrâul turbat al narodnicilor musculi, pleava asta de cuviințe zănatice caută să se strecoare ca o otravă în sufletele celor slabi, lipsiți de vrednicia țării bărbătești, stăpânitoare. Nu cumva se gândesc acești desmoșteniți să ne vorbească de visurile de bine obștesc ale țăranului? Nu cumva vor să ne dovedească, cum că de veacuri mocnește în sufletul său visul ăst de înfrățire și de împăcare cu străinul și cu veneticii orașelor?

Nu. O spunem răspicat. Țăranul are nevoie de oameni în primul rând, de oameni și de stăpânitori. Țăranului îi place să fie stăpânit, dar stăpânit de vrednicie și dreptate și nu de zmintiri și de fără de lege.

Un stăpânitor se recunoaște prin virtuțile sale iar nu prin îmbuibările și tihna ucigătoare de suflet pe care o prilejuește poporului. «Sus inimile!» e strigătul său și nu slăbiciunea milostivă în rele prin care se face părtaș cu ceilalți.

Omul nu se înfrățește decât cu ceea ce-i mai mândru decât el. Cu ceea ce-i spune: «fii cu mine!» Niciodată cu cel ce-i spune: «să fim cum e și lumea». Pentru că lumea o cunoaște și știe că pentru ea el nu e decât o socoteală de pagubă, de mai rău. Dintr'o adunare din care nimeni nu dă ce are mai bun de teamă să nu-și bată alții joc de el nu poate să iasă decât ce-i mai rău. Așa și cu statul țărănesc. Când omul și-o da seama că n'are pentru ce să dea tot ce are mai bun într'ânsul statul țărănesc va cădea ca un palat de cărți.

Suferința unui neam nu se dezleagă printr'o înșiruire de «programe» într'un catastif. Ci prin spada răspunsului de temeiu și viață a însăși neamului. Numai neamurile care-și ridică astăzi glasul, cu spada în mâini, au dreptul la viață. Asta nu o înțeleg iepurașii statului țărănesc. Și cum să o înțeleagă când la urma urmei abia acum au scăpat din mâinile stăpânilor spâni și roșii și dau neîntrerupte ocoale curții care li se pare lumea toată...

Ce vedem noi în țăran este sănătatea unui suflet nestricat — și nu primitivismul «vital» al elementelor, cel cu servetele (în loc de cămăși) până în brâu — ce vedem noi în țăran este omul întreg (fără visuri «socialiste») și privirea dreaptă, în față înainte de toate. Știm că aceste însușiri n'au nici o noimă pentru chipurile opăcite ale potemkinilor noștri. Când te uiți la ei parcă te-ai uita la un geam nețters cu anii! In privirile lor rotunde și îmbuibate bănuiesc însă knutul muscal. Nu știu ce mă face să bănuesc asta, dar totdeauna când îi am în față îi văd însemnând mai puțin decât ceea ce sunt. E un semn și acesta.

Ei care leșină după frăția poporului, ei care nu se simt bine decât în furia de noroc a țuicii și în urletele firii slobozindu-și fără de legile pentru mai dreapta împărțire a bunurilor pământești, pe ei îi chem acum în fața acelei drepte priviri cercetătoare. Ochii lor se vor pleca. Pentru că în inimi nu-și vor fi descoperit decât rușinea fricii, a lașității, a nepuținții. Și din țărână ochii lor nu se vor mai putea ridica nici odată.

Să nu uite niciodată că aci au veghiat cei cari au gustat din rodul izbăvitor al morții, — sămânță vie a stăpânitorilor.

Ștefan Ion Gheorghe

De ce tac istoricii?

Abea când încerci să recapitulezi, în chip oricât de sumar evenimentele desfășurate în ultimii cincisprezece ani la noi în Țară, constați atâta ignoranță chiar printre intelectualii cu pretenții, în ceea ce privește cauzele reale ale ticăloșirii și decadenții noastre de astăzi, încât te apucă groaza. Căci nimic nu poate accentua răul, nimic nu poate stimula pe tâlhar, pe prevaricator, pe ovreiul scelerat, ca această ignoranță care asigură impunitatea. Lucrul acesta se și vede: Național-țărăniștii și regisorii lor, ovreii, au batjocorit și au jefuit țara aceasta în trei sau patru ani de guvernare, cu o lăcomie infinit mai bestială și cu rezultate infinit mai dezastruoase decât turcii și fanarioții în trei sute de ani de stăpânire samavolnică. Și totuși aceștia, folosindu-se de culpabila ignoranță a masselor și de criminala inconștiență a «elitelor», nu numai că nu se tem de sancțiune, dar se gândesc acum foarte serios ca să-și repete experiența, cu hotărîrea fermă de a paraliza în germen pe viitor orice fel de velеități de rezistență în sufletul colectiv al neamului.

Iată de ce e absolut necesar, ca acești fii ai trădării și ai desmățului să fie cunoscuți sub adevărata lor înfățișare, cu întregul pasiv al faptelor lor în brațe. Iar dacă nu sunt cunoscuți, dacă nu sunt făcuți încă inofensivi pe această cale extrem de facilă în fond, apoi e bine să se știe că răspunderea o poartă întreagă tinerii noștri istorici din școala naționalistă. Și lucrul e mai mult de cât evident: Nici unul dintre aceștia n'a încercat să întocmească o monografie în care să stabilească în mod obiectiv originea, regisoratul, desvoltarea, isprăvile și falimentul fraudulos al acestui balaur politic, născut ca un monstru și mort ca un căpcăun uriaș.

Numărul acesta din BUNA VESTIRE, întocmit într'o zi, n'are de cât ambiția de a sugera eficacitatea unei astfel de monografii speciale.

NICOLAE BOGDAN

Cultură, Oameni, Fapte

Dela Ion Roată la Ion Mihalache

de MIHAIL MANOILESCU

De câte ori în adolescența noastră revenea în discuție preceptul filosofic al lui Socrate «Cunoaște-te pe tine însuți», ni se părea că pretențiosul dicton este mai mult o butadă decât un adevăr, plin de conținut.

Indată însă ce ieși din adolescență și, desbărat de antipatia pentru banalitatea formulei, ai prilejul să meditezi în fața cazurilor concrete, nu poți să nu recunoști cât de adâncă și de esențială este norma de viață, care se desprinde din aceste câteva cuvinte: «Cunoaște-te pe tine însuți».

Tribulațiile din urmă ale unui om politic, care ar fi putut fi cândva o personalitate hotărîtoare, fac aceste reflexii actuale.

D. Ion Mihalache va putea servi mâine ca un exemplu clasic de citat în cărțile de școală, pentru a ilustra la ce cumplite naufragii poate să ducă pe cineva ignorarea principiului socratic.

Nu vom reevoca aici întreaga carieră a învățătorului inimos și talentat dela Topoloveni. Dar ne vom opri numai asupra ultimului tablou al ei.

In țară problema conversiunei, cea mai esențială problemă a țărănimii noastre dela împroprietărire, ajunsă la pragul Parlamentului, agita toate spiritele. D. Mihalache în «travesti» nemțesc își descoperea în acest timp la Geneva vocații diplomatice.

? Ce mâna pe d. Mihalache să-și facă apariția, exotic, într'o lume pretențioasă și perfidă, a cărei specialitate este ironia mascată în fața a tot ce este străin de cercul ei?

? Ce putea îndemna pe un om cu bun simț să facă, târziu și cu eforturi penibile școala de adulți a diplomației?

? Nu erau atâția alții cari făceau de mult, și puteau face mai bine, ceeace încerca acum, d. Mihalache jenat și mediocru?

In schimb ceeace putea să facă d. Mihalache aici în țară, asta nu puteau împlini mulți. Ridicat la un moment dat la înălțimea de simbol și la situația necontestată de om reprezentativ al țărănimii, intrată în viața publică prin votul universal, d-sa putea să însemne atunci un rol bine definit de necesitatea socială, rol căruia istoria i-ar fi dat mâine recunoașterea ei.

Iată de ce nu cu bucurie răutăcioasă, ci cu o durere reală constatăm cel din urmă act, care consacră desrădăcinarea dela rosturile lui firești — într'un chip care cuprinde toată gama dela uimitor și până la ridicol — a d-lui Ion Mihalache.

Căci d. Mihalache este cineva și prin personalitatea sa proprie și prin marea iluzie pe care, cândva a reprezentat-o.

In tragedia d-lui Mihalache este însă și o explicație care depășește persoana sa. Căci sistemul politic care nu a îngăduit unui om, prin ființa sa reprezentativ, să-și păstreze acest caracter, este și el de vină.

In partidele noastre cari constitue combinații eterogene, oamenii reprezentativi nu sunt tolerați. De aceea în ziua când partidul țărănist abandonându-și toate vechile idealuri a devenit un partid încadrat între interesele bancare nu mai era loc în el pentru nici un purtător autentic al spiritului țărănesc.

Iată de ce tragedia d-lui Mihalache nu este astfel numai tragedia sa proprie, ci aceea a întregei țărănimi. Căci și astăzi și mâine și oricând se va ridica din mijlocul țărănimii vreun om care să-i reprezinte interesele și idealurile ei proprii, el va fi în mijlocul partidelor noastre politice un incomod, până a nu deveni un desrădăcinat.

El va fi înghițit de către elemente reprezentând interesele capitaliste sau vechile metode ale partidismului, elemente infinit mai pregătite, mai vorace și mai perfide de cât dânsul în lupta pentru dominație.

*

Țărănimea nu se va putea dar elibera ca o forță autonomă proprie în cadrul partidelor eterogene de azi. Ea va rămâne la nesfârșit numai obiect de exploatare demagogică. Suveran nepațiincios și ridicul, i se vor recunoaște în teorie toate drepturile și nu i se va acorda nici unul.

Mare a fost nenorocul d-lui Mihalache de a fi apărut în viața publică în această fază din istoria noastră politică.

D. Mihalache trebuia să trăiască sau eri pe vremea divanului ad-hoc, sau mâine în regimul reprezentării corporative a forțelor naționale, când unui țăran autentic i se va îngădui și i se va pretinde să rămână reprezentantul tovarășilor săi.

In viața țărănimii românești Ion Roată — folositor și prețuit — a rămas. Ion Mihalache s'a eliminat.

«Lumea Nouă» Mai 1933.

Biserica și internațional-țărănismul

Ca orice organism viu, Biserica își are dușmanii ei, între cari cel mai înverșunat e Comunismul.

Lupta care se dă azi între Creștinism și Comunism, nu este de fapt, decât vechea luptă dintre Angromainus și Ahriman, dintre bine și rău. Singura deosebire este că răul a luat proporții de gigant. La această cotitură a istoriei, soarta lumii întregi depinde de biruința totală a uneia sau alteia dintre cele două principii în luptă: marxismul și Creștinismul, Antihrist și Hristos.

Comunismul însă, ca și balaurul din paradis, nu ispitește toate sufletele și deaceea îi trebuește în fiecare țară câte o Evă care să-l ajute în misiunea lui.

Or, pielea de oaie sub care Comunismul apare la noi, este cămașa înflorată a rabinului de la Topoloveni. Fenomenul e îndeajuns de cunoscut pentruca să nu fie inutil a mai stărui asupra lui. Totalul desinteres pentru Biserică, pe care l-a dovedit partidul internațional-țărănist, justifică odată mai mult convingerea că el constitue, în cel mai bun caz, o prefață a Comunismului la noi. Și deaceea au și făcut tot ce le-a stat în putință ca să nu se desmintă. Dacă pentru poporul român partidul Max Auschnitt-țărănist a însemnat o mare înșelăciune, apoi [illegible] lui a fost o adevărată pacoste. Pentru Biserică, numai rău a făcut această firmă politică. Din ură nefărmurită pentru liberali, cari au reușit să-i țină ani în opoziție, țărăniștii au văzut un fel de Bancă Națională sau fabrică de zahăr, care trebuește distrusă. Dar, cum de pe moșia [illegible] a țării nu puteau ieși nici un [illegible], nici un comision, și s'au desinteresat total de un domeniu secular și sterp.

Păcat, că național-țărăniștii și-au schimbat renumele în poreclă! Formidabila lor popularitate din 1928 putea fi pentru țară o adevărată revărsare a Nilului. Lipsa de pregătire culturală și absența unor clare vederi de ansamblu prin care s'a distins Ion Mihalache, l-a făcut să nu poată domina situația și n'a putut utiliza torentului. Astfel, mai repede decât și-ar fi închipuit cineva, cămașa care la început era un drapel, s'a transformat în otreapă, cu care se încearcă încă a se șterge pete ce nu mai au moarte.

Păcatul original al partidului național țărănist este indiferența pentru [illegible] utiliza terenul. Astfel, mai repe[illegible] Spiritul Haret, ateu subtil și elegant, nu și-a dat niciodată seama că o mișcare serioasă de însănătoșire morală, nu poate nesocoti în țara aceasta sentimentul religios. Dimpotrivă, trebuește întemeiată pe el. Și astfel, naivitatea acestui vițel de pământ la care se închina pe vremuri multă lume, a fost înșelată de toți [illegible], ateii și mișeii cari s'au întâmplat să fie pe aici.

Voind să-l scoată pe țăran din raiul lui sufletesc, național-țărăniștii nu s'au ocupat de Biserică decât în măsura în care o puteau lovi mișelește.

Mizeria morală și materială a clerului i-a bucurat totdeauna pe [illegible] bolșevismului. Deaceea, pe bună dreptate ne întrebăm: cu ce drept aleg episcopii [illegible] și alți păduchi ai țărănimii?

Deaceea între preoți, doar boii lui Dumnezeu mai adoră pe cei cari-i duc la abator.

I. C. BACA

CUIBURI DE LUMINA

ȚARA MARE.

țară de ciobani și țară de tulniceri, — adunare de munți, peste cari bunul Dumnezeu își tălăzuiește mâncarele albastre, horă de plaiuri, adâncime de iered tăcut, fânețe ca un ștergar peste fața Maicii-Domnului, bisericile de lemn ale Ardealului, colinele arborescende, — toată mândreala asta se cuvine a fi dată pe mâni, cari au uitat să facă sfânta cruce? Pe mâni, cari nu știu deosebi plugul de ciomagul hadenesc al alegerilor — argument atât de frecvent la poarta localurilor de votare? Pe mâni cari mângâie slinul butelliilor de țuică? Atunci, dece mai încurcă ei — de sub flamura lor mulată în vin, peste care se agită umbra unei secere și-a unui ciocan de carton — lumea noastră de stejari înalți?

SUNT TIMPURI

când stejarii ar putea coborî de pe culmile lor. Vi se pare poveste, însă adevărul acesta e de neclătinat.

DATORIA DE A FI TRIST

Este datoria de a nu șovăi în fața morții, când ea îți se cere pentru mântuire. Astăzi, trebuie să fim triști. Insă: tristețea ce se cere e cea bărbătească. E tristețea, care ar putea fi și bucurie. Bucuria osteanului înainte de luptă.

NOPȚI LUNGI

au fost peste măguri. Focurile ardeau pretutindeni și buciumele sunau fără sfârșit. Țara aceea, din poveste (evident...), a răbdat cât a răbdat. Și, la urmă, tot a răsărit soarele. Dar soarele acela nu era roșu...

CINE NU ȘTIE

să urce munții, luptând cu mărăcinii, cu steiurile, cari îți însângerează genunchii, cu hiarele, cari îți adulmecă urma, ca să te sfâșie, nu va implânta niciodată piciorul pe culmea scufundată în azur. Și cine nu poate veghia dela înălțimi, nu vede luminăția soarelui.

CE SPLENDIDA FALANGA

prezintă intelectualitatea adevărat românească! Ar trebui trei cuiburi de lumină ca să ducem la bun sfârșit numele tuturor cari luptă și cu condeiul pentru o țară nouă. Ce li se opune de către stearpa «intelectualitate» internațional-țărănistă? «Viața Românească» și «Dreptatea»?

APROAPE, TOT MAI APROAPE

e lumina pură a aurorei. Camarazi, în curând ea ne va înviora fruntea. Balaurii se vor prăbuși în mlaștini fără fund. Nimeni n'ar putea afirma că e altfel.

S'A ABATUT O LUMINA

ciudată peste codri. Ca în preajma unei minuni. Cerbii se adună. Vin tot mai mulți. Mii și mii. Lumina îi întovărășește pretutindeni. E o lumină, cum v'am spus, tare ciudată. Și tare frumoasă. Iată-i cum pășesc!

Freamătă pădurea!

MS.

Țăranul a avut un prieten de bucurii și necazuri: doina.

Cântecul țăranului e românesc și e crescut din ogoare. Străinul nu știe cânta doina, pentrucă sufletul ei este autentic național.

Doina n'a fost înțeleasă niciodată de ideologii internațional-țărănismului, amatori de rumbe și de jazz-uri.

Doina e destinul țăranului tălmăcit în cântec. Și cine nu înțelege doina, nu are nici-o legătură cu destinul țărănesc.

Țăran și doină, — o singură lume.

Internațional-țărănism și doină, — două lumi deosebite.

Țăran și internațional-țărănism, două lumi care nu se pot înțelege.

1937 ZIDIRE NOUĂ

Internațional-țărănismul și dreapta

STANGA ȘI DREAPTA sunt termeni cari în circulația cotidiană a expresiilor tehnice politice, și-au viciat sensurile, grație vigilenței de care a dat dovadă întotdeauna anumita presă.

Stânga și dreapta, — nu mai sunt expresii și delimitări doctrinare de esență. Ele nu mai conțin secretul unei credințe politice.

Rolul lor a fost redus la metodă și tactică. Li s'a confiscat semnificația de conținut, de substanță.

In schimb li s'a imprimat un alt caracter. Ele — aceste expresii — conturează, după concepția anumitei prese, numai un sistem exterior, formal de guvernare.

Scurt: DREAPTA, înseamnă teroare.

Tot scurt: STANGA, echivalează cu libertatea absolută.

Model pentru teroare: fascismul.

Pentru absolutul libertăților: U. R. S. S.

*

ADEVARUL ESTE CU TOTUL ALTUL

STANGA, de pildă, departe de-a fi depozitara tuturor libertăților, în forma ei de stat proletar comunist, are aspect dictatorial de extremă. Conștiința individuală și colectivă, în toate direcțiile, este înăbușită.

Libertatea este strangulată: în cuvânt, în scris, în gândire.

Egalitatea este cenușereasa regimurilor de stânga. Desființate formal și teoretic, renegate de drept, clasele sociale, de fapt, ființează tiranic și aspru hotărnicite.

*

CELE MAI SIBERIENE REGIMURI DICTATORIALE sunt cele de stânga, pentrucă ele — depe poziția lor falsă — duc spre negativism, spre exclusivism, spre biologic, spre primitiv, spre vendetă socială, spre egoism feroce, spre adevărată stăpânire a cuțitului și a ciomei.

Binele social este un camuflaj. Binele omenirii, în direcția stângii, este un pretext.

Pentru împlinirea unor anumite forme spre realizarea statului «democratic integral», — anticamera statului proletar local, prolog pentru statul comunist universal — diriguit și strunit de o organizație suprastatală de rit masonic și iudaic.

Dirijată, dușmănos, în contra lui Dumnezeu, bagatelizând și trivializând învățăturile sublime ale Luminii de peste Veac, profanând altare și de credință, stânga a răpit omului orice posibilitate de mântuire ce prin ardere în flacăra unui ideal ridicat peste biologic și orice prilej de înobilare prin spirit, reducându-l la animalitate surdă, fixându-l pe poziția unui acerb darvinism social.

ELIMINAND TOT CE ESTE IMANENT IN MERSUL ISTORIEI și în viața de esență mai înaltă a omului, tăindu-i toate aripile avântate spre etern și negându-i orice atribut și tendință spre descătușare, în lutul ars, nu de idealuri ci de toate patimile.

Democrația internațional-țărănistă, vrăjită de peisajul statului marxist, antrenată și directivată pe această linie de colecția ideologilor ei, se postează, analizată în complexul manifestărilor ei, într'un punct inamic neamului.

*

ȘI, IATA DESCHIDEM CARTEA ACESTOR MANIFESTARI

Și plecăm dela viața umilă a și mai umilului Ion.

Intr'o bună zi sufletul lui Ion a fost animat de nădejde. In fața necazurilor pe cari le dospia țarina, se ridica, oarecum plin de curaj, entezător și zidit din făgăduieli, un fiu al țarinei. Il chema tot Ion. Ion Mihalache.

A fost o întâlnire cerută de el, de Ion Mihalache. Si tot ce spunea el avea caracter de legământ. Un viitor țărănesc se lega în fața lor, a țăranilor, să lupte cu ei, prin ei și prin voturile lor, pentru ei. ACESTA ERA ANGAJAMENTUL.

*

FIREA TARNULUI ACEASTA ESTE

Crescută din aprigă și nepotolită credință. Si credința lui robită marilor destine ale Neamului se zidește între Țarină și între Hristos.

Internațional-țărănismul a căutat să anemieze aceste legături imanente firii țărănești.

Pentrucă în casa internațional-țărănismului au fost adăpostite toate uneltirile contra lui Dumnezeu, împotriva Bisericii și cele îndreptate, cu titlu de ucigaș, spre viața sfântă a țarinei.

Toate fițuicile marxiste au apărut sub protecția internațional-țărănismului, începând cu «Stânga» și terminând cu monstruosul «Cuvântul Liber».

Toate clanurile politice comunizante, acolo, în vasul și în arena internațional-țărănistă și-au prezentat exhibițiile cerebraliste comunizante.

Cu deplina aprobare a acestui partid «democratic» s'a falsificat sufletul țărănesc, și tot acolo, în baosul registrelor electorale internațional-țărăniste s'a biciuit, sadic, destinul țăranului.

Revistele de sub oblăduirea internațional-țărănismului — vizăm răposata «Stângă» în special — au spus textual că «Dumnezeu e un bătrân caraghios».

Ion Mihalache tăcea, și patrona crima.

Anumiți membri ai «domnului partid» aruncau greutate mare și trudnică — de sape și pluguri — asupra țărănimii.

Plugul — instrument transformat de hărnicia românului în uriaș condei de fier, pentru dăltuirea istoriei noastre în brazdă — a fost aruncat — greutate de jug — peste destinul țăranului român. Lucra, din umbră, trustul.

Ion Mihalache și partidul vedeau. Și nu schițau niciun gest de protest.

Auziau durerea țăranului topită în vaer. Ion Mihalache tăcea. Partidul patrona. Se făceau aranjamente industriale și comerciale, interne și externe, toate în defavorul acestui blestemat țăran.

Țăranul Ion Mihalache știa. Dar nu vorbia.

SE SORUNCINA SANATATEA ȚARANIMII ȘI I SE PERVERTIA SUFLETUL

In alegeri, alcoolul internațional-țărănist intra în funcție pentru captarea voturilor. Se măcina sănătatea țărănimii.

«Domnul partid» trimetea tot mai mult alcool, SA-ȘI PIARDA MINȚILE ȚARANIMEA să-și vândă sufletul plugarul. Să-și uite DE PROPRIUL LUI DESTIN.

Bolile sociale secerau viață plugărească, viață moțească și ani omenești.

NU SE CLADIAU DISPENSARE ANTITUBERCULOTICE. NU SE TRIMETEA NEOSALVARSAN. SE COMANDA ALCOOL. Pentrucă nu sănătatea țărănimii interesa. Ci interesele partidului.

Internațional-țărănismul, știa și vedea acest lucru. Nu avea, însă, ochi, pentru tragediile țărănești. Și n'avea urechi pentru durerile plugărești.

A VENIT SKODA, ADUSA IN DAR ȚARANIMII ȘI ȚARII PRIN URMARE

Nu vom lungi vorba. Pentrucă

(Continuare în pagina 3-a)

Adevăratul țărănism

Probabil pentrucă sîntem prea mărunți, pigmei în fața Istoriei, de vreme ce, oridecîteori căutăm să svîrlim gunoiul pe care o contemporaneitate întîrziată și inaderentă l'a strîns, ne grăbim să scoatem din bibliotecă gîndul ziditor al lui Eminescu.

Dar de vină e uzina de erori a unui politicianism care merge cu pași siguri în asfințit. Dac'ar merge inofensiv, ar fi răsplata unui destin, imanent, dar în marșul lui spre nimicire, fură conștiințele și le leagă în convoiul de erezii și de perfide atitudini.

Și noi cei care împingem la carul vremii să sară din formulele dubioase și complet inaderente ale falsului național țărănism, ne întindem gîndurile pînă la Eminescu, pentrucă prestigiul lui să alunge fariseismul din juru-ne.

Veți vedea cum se înoadă literatura cu politica, tot așa cum poezia lui Eminescu s'a transcris în fraza de lavă a gazetarului dela Timpul.

Țăranul lui Eminescu este o categorie socială care acreditează tot prestigiul acestei țări, pentrucă, pornit în căutarea unei aristocrații istorice pe care Eminescu n'o mai găsia, decît fanariotizată și convertită la streinism, gîndul lui s'a făcut opincă, așa cum sînt temeliile țării.

Deaceia se ridică el ca o furtună împotriva politicianismului de paradă, cu snopi de fraze pentru aplauzele prostimii.

Acest fel de «a tăia cîinilor frunze».

Iar noi, de azi, alergăm să-l înțelegem pe Bergson cu speculațiunile lui iudaice și pe Freud cu a-propo-urile lui sexualiste, cînd Eminescu rămîne necuprins de sufletul romînesc. Pentrucă Eminescu rezolva atunci, o problemă, pe care o păstrăm azi fără a-I fi înțeles erorile așa cum le demascase cel mai lucid gazetar al presei romînești. Ne complacem în politicianismul îngust al zilelor noastre, tributari al joaselor interese, în slujba cărora ne vindem sufletul și idealurile.

Țăranul — spune Eminescu — reprezintă tenicitatea noastră și totuși se află într'o stare josnică, legile îl ignorează, statul îl exploatează și demagogia îi abate conștiința.

Pe vremea lui Eminescu, ca pe vremea noastră.

Acelaș păcat al concepției de stat, atunci ca și acum. Robia țăranului s'a schimbat într'o alta, politică, a rămas sclavul unei mentalități electorale care i-a contrariat tot sufletul. Politicianismul (și mai ales național-țărănismul prin însăș firma lui, i-a mobilizat conștiința în slujba momentului. In loc să i-o fixeze. Conștiință înseamnă fixare, prezență permanentă ca o sfidare (prin asta individul își proclamă personalitatea lui în fața constrîngerilor sociale). In loc să fie educat, țăranul.

Educația nu se face cu scrisori pe limba ciocoilor.

Educația nu se face în scopurile educatorului, ci pentru dumirirea educatului.

De aceia și tinerimea care crește într'o ideologie falsă pentrucă vizează bugetul de mîine al statului, a intrat pe linia catastrofelor.

Tineretul adevărat ține urechea pe inima țării. Il înțelege pe Eminescu, îl respectă, trăește în spiritul bătrînelor noastre instituțiuni, abjură politicianismul, strangulîndu-l cu propriile panglici, și îi vorbește altfel lui Badea Ion.

Il educă într'o credință, vorbindu-i de Istorie, nu de vot și ghioacă. Ii pune în mînă crucea și mătănile și-i cinstește menirea lui istorică: țărănismul este tot ce ne leagă de strămoși și ține țara'n rădăcini.

Iar tineretul care-i dă educația cea nouă, pe gîndul eminescian, este cel care a defilat la 13 Februarie cu două icoane în ochi.

Ion Băleanu

Otrăvit[...]

1. Victor Eftim[...] dela «Insir'te măr[...] parodia «Mește[...] care l-a falsificat[...] ca pe un francm[...] bele lui Mihail [...] Victor Eftimiu p[...] tipul scriitorulu[...] sufletul pentru c[...]

2. N. D. Coc[...] conștiință, form[...] calomniator de [...] factură hebraic[...] produsul unei [...] tății pre-intern[...] care descinde [...] poporanism al [...] nești». Roman[...] tot ceeace o mi[...] putut concepe [...] putință.

3. Tudor Te[...] *Director al re[...] Liber», a încer[...] cu comunism [...] rimii. Deși fiu [...] Teodorescu-Br[...] în permanenț[...]*

4. M. Sevast[...] «Adevărul lit[...] această calita[...] lul literaturi[...] mând-o pe ce[...] jinind-o pe c[...]

Spectac[...]

TEATR[...]

OPERA ROMAN[...] iațe, Preludii. [...]
NAȚIONAL: se[...] un sloi de gh[...]
REGINA MAR[...] și sania.
COMOEDIA: s[...]
VESEL: seara [...]
ALHAMBRA: [...] bra 1937.
MODERN: sea[...]
LIGA CULTUR[...] sovietic.

INTERNAȚIO[...] NIST

TEATR[...]

CARABUȘ: «U[...] comedie muz[...] 4 comitete ex[...] pal: Jean Mi[...]
MAJESTIC: «A[...] leia Lupu și [...] cipale.
ALHAMBRA: [...] muzicală. Int[...] național-țără[...]
COMEDIA: «[...] banii» Intrep[...] antilupiste s[...]
VESEL: «Scur[...] petrece pe [...] cieni: Arma[...] tăchescu.

CINEMATOGR[...]

ARO: «Două [...] preți: Nicol[...] balachen.
VOX: «Balena[...] gil Potarka[...]
FEMINA: «O [...] har de pol[...] hann Wolff [...]
TRIANON: «[...] san iluzia [...] colorat și [...] Mazica: Af[...] cipale: Ge[...] relle Beauc[...]
CARLTON: «[...] în rolul p[...]
OPERA PAR[...] toți stăpân[...] prime.
OMNIA: «Stăpânul [...] Dobrescu în rolul [...]
CAPITOL: «Am un [...] beau», film supe[...] colae Lupu în rolul [...]
SCALA: «Copilul [...] mamii», cu Tudor T[...] Emoționantă desfășura[...] sbuciumate. Povestea [...] cut de o mătușe, mic [...] pe care-l bat toți și [...] rapii. Film sanitar.
REGAL: «Gogoașă [...] me Halipso Botez în [...]

RADIO

Marți 6 Aprilie 1937

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării. 13.10: Concert de prânz. Muzică variată (discuri). 14.10: Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe. 14.30: Muzică distractivă (disc.) 15.00: Ultimele știri. 18.00: Sub cerul Italiei (discuri). 19.00: Ora. Mersul vremii. Actualități. 19.10: Muzică de dans. Orchestra de salon Radio dirij. de D. Teodoru. 20.00: Pe drumul Brașovului Dem. Munteanu Rîmnic. 20.20: Quartetul vocal Rădulescu. 21.15: Actualități franceze de Ion Cantacuzino.

Radio-România

21.30: Concert de pian Gilles Guilbert (Paris). 22.05: [...] Goangă (canto). 22.30: [...] Sport. 22.45: Concert [...] strei Grigoraș Dinicu ([...] taurantul Continental).

Radio-Bucureș[...]

21.30: „Addio Giovinezza" [...] 3 acte de G. Pietri. la [...] 22.25): Radio jurnal. [...] —23.20): Sport.

Radio România, [...]

23.45: Jurnal pentru [...] limba franceză și germană [...] mele știri.

Farsa firmei...

Cuvântul de «Național» — figurând în titlul partidului numit și «Țărănesc» — constitue o farsă sinistră și o pângărire a nobilului său înțeles.

El nu are semnificația unui punct cardinal al programului și nici a unui pion de avantgardă în lupta politico-socială pe care și-ar fi propus-o în interesul suprem al Neamului.

El este rezultatul unei combinațiuni de conveniență, așa cum se obișnuește atunci când este vorba de căsătoria a două ființe, cari — în orgoliul lor prezumțios — nu voesc să renunțe la numele lor de familie și cari — în acest scop — și le «combină» prin liniuța, simbol de unire.

...Astfel, în loc de a se așeza la ușă cartea de vizită «Familia Maniu-Mihalache», s'a compilat o firmă «Național-Țărănesc», care nu poate interpreta altceva decât gândul preconceput — de o parte și de alta — de a se păstra individualitățile distincte sub acelaș acoperământ. Deci rămâne bine stabilit că titulatura de «Național-Țărănesc» a partidului de sub conducerea familiei Maniu-Mihalache sau Mihalache-Maniu, constitue o dublă farsă: una, față de Neamul întreg, dacă acesta ar da înțelesul adevărat al cuvântului «Național» și «Țărănesc» și o alta, față de acei din acest partid, cari ar crede că ea reprezintă o contopire ideologică a înțelesului real al celor două cuvinte, când de fapt ele nu înfățișează decât firma unei asociații de exploatare de interese egoiste.

Pentru aceștia din urmă, farsa îi privește, direct, în calitate de eroi și spectatori. Ea se desfășoară în permanență și cu faze rapide, intermitente, așa cum s'a întâmplat în zilele de 3 și 4 Aprilie anul acesta, când în prima zi soțul Mihalache demisionează din «șefia» familiei, ca întregul nopții să-l aibă soțul Maniu și pentru ca a doua zi soțul Mihalache să revie... cedând intervențiilor stăruitoare ale amicilor partizani... seduși — în rândul lor — de șoapte, cari — în închipuirea lor obosite de o noapte de veghe — li s'au părut venite — primele făgădueli — din... sferele înalte... ale atmosferei. Dar aceste caraghioslâcuri sunt provedințiale în desfășurarea lor pentru spectatorul situat în afară de baraca firmei «Național-Țărăniste», — căci ele evidențiază că — împerecherea acestor cuvinte de înaltă semnificație și importanță în sensul curat și sincer al noțiunei lor, — pentru acești domni nu reprezintă decât o asociație de meschine interese politicianiste. In adevăr, se unesc două partide: unul uzurpator al cuvântului «Național» și altul a celui de «Țărănesc». In realitate nu au și nu au avut nici o afinitate cu înțelesul real a tot ce ele sintetizează.

Deci farsa este complectă, atât pentru naivii din acest partid, cât și pentru cei ce-i urmăresc tribulațiile: firma «Național-Țărănesc» se escamotează pentru interese meschine, cari își au origina în coruppție și demagogie, culminate prin șantajul «tacticelor». Aceste tactice, cari sunt alternate — din oră în oră — într'o ținută de consecvență, care cred acești domni — că poate fi ținută în seamă — prin seriozitatea ei tot de o oră — de factorii dominanți ai vieții sociale și politice.

Farsa regizată față de neamul întreg sub titulatura de «Național» am lăsat s'o examinăm la urmă fiind cea mai grotească în desfășurarea ei.

Cum se poate numi național un partid, care în alegeri culege sufragiile comuniste (alegerea dela Mehedinți); care primește în convoiurile sale manifestante comuniștii salutând cu pumnul ridicat (pantahuza ultimă dela Arenele Romane); care nu dezavuează pe vice-președintele, care atacă Monarhia la întrunirea comunistă din sala Bufallo la Paris (cazul dr. N. Lupu); a cărui șef primește scrisori de încurajare și devoțiune dela comuniștii din țară (scrisoarea «antifasciștilor» către d. I. Mihalache); care-și are presa oficioasă în strada Sărindar (ziarul «Dimineața», «Adevărul» și «Lupta»); care încurajează și patronează trusturile evreești și are înscris în rândurile partizanilor săi tot Dudești-ul și Văcărești-ul și toate ghetto-urile din Bucovina, Moldova și Basarabia și care în recentele alegeri comunale închee cartele electorale cu măturătorul Bacăului și cu Titel Limbricu, zis Petrescu cel cu lavaliera?

De asmenea, partidul care are ziar oficios cu lista de personal de redacție compus din cei mai obraznici dintre canaliile semite cărora li se permite să calomnieze sub epitetele de «eroi de carnaval» pe acei cari și-au spiritualizat ființa lor, apărând Sfânta Cruce la Majadahonda, dăruindu-și — în pământul patriei — moaștele lor de sfinți?

...Pentru astăzi am insistat prea mult. Ne rezervăm ca în ziua când se va face necrologul tuturor partidelor politice — zi ce va veni mai curând decât se crede — să insistăm mai pe larg asupra farsei de nomenclatură a acestui partid.

Până atunci, aprobăm titlul dat de «Internațional»; iar noi i-l complectăm și-l vom numi: «Internațional — Nețărănesc»; căci partidul care practică internaționalismul prin «tactici» diferite, dar cu scop comun, nu poate avea și caracterul de «Țărănesc».

RICA DELAIAȘI

Partidul național-țărănesc față de Coroană

(Continuare din pagina I-a)

spicuite în cursul acestor ani, cel mai caracteristic și mai culminant îl constituie campania unui mare fruntaș ardelean în întrunirile de nevinovați țărani de pe valea Mureșului, campanie care nu împiedeca deloc demonstrațiile de devotament cu D mare și de credință cu C mare, care se făceau în acelaș timp la București. Impărțirea aceasta constantă a partidului național-țărănesc în două echipe, una răzvrătită și cealaltă supusă, una destinată speculării în massă a zvonurilor infame și cealaltă destinată cuceririi puterii *constituie cea mai mare imoralitate politică de care a dat dovadă vreodată un partid dela noi.*

Acum două zile partidul național-țărănist a dat în fața țării, în chip deschis spectacolul duplicității sale. *In interval de o zi, a trecut dela abilitate la șantaj, pentru ca în interval de o noapte să treacă înapoi, dela șantaj la abilitate.* Numai că asemenea manevre nu pot să câștige nici pe oamenii de rând, necum să impresioneze pe cei în sufletul cărora veacurile au turnat o putere sufletească și o cumpănită înțelepciune, care disprețuește pe șantagiști și ignorează pe abili.

Vestitor

Un bilanț de abdicări și de falimente

de VESTITOR

Este desigur originală ideia de a destinat un număr al gazetei noastre unei mișcări adverse. Dar numărul nostru nu este o concentrare de atacuri împotriva unui inamic, puternic, ci o pagină închinată unui puțin respectabil defunct.

Că partidul național-țărănesc a murit, este pentru toți oamenii care nu judecă după aparențe, un fapt de mult stabilit. Controversa este numai *când* a murit.

După cei mai răutăcioși, *a murit înainte de a se naște.* Fiindcă atunci când și-a dat pentru prima dată aparența vieții, era clădit pe principii, care-l condamnau dela început să nu poată reprezenta ideia de naționalism și ideia de țărănism anunțate în titlul său oficial.

Data exactă a decesului

Unii pretind că a murit după cel dintâi an de guvernare, către sfârșitul anului 1929, atunci când a dovedit în fața țării că și-a părăsit definitiv programul inițial și că este un simplu partid de interese pus în slujba finanței străine și înstrăinate.

D. I MIHALACHE

Alții, socotesc că a murit în 1930 când s'a opus din răsputeri realizării conversiunei, care era singura reformă de mare interes țărănesc ce se putea face după împroprietărire.

In sfârșit, cei mai mulți socotesc că partidul național-țărănesc a murit.

*

Oricare ar fi data decesului său politic, partidul național-țărănesc nu poate nega anumite etape și anumite fapte, care îi caracterizează nașterea și existența.

Partidul național-țărănesc a nscut din fuziunea țărănismului din Vechiul Regat cu resturile partidului național din Ardeal. Și o fracțiune și cealaltă reprezentau, în cadrul nouei Românii, câte o negațiune. Țărănismul însemna negarea solidarității claselor sociale, iar partidul d-lui Maniu reprezenta negarea solidarității provinciilor românești.

Cel dintâi întruchipa ideia de clasă, cel de al doilea ideia de regionalism. Țărănismul a fost la început, ca ideologie o elaborare exclusivă a lui Constantin Stere, el insuși prin toată viața sa un om-negațiune. Cea dintâi mare abdicare a țărănismului a fost fuziunea cu partidul național din Ardeal în 1926, când țăranii d-lui Mihalache s'au înfrățit cu ciocoii takiști pe care îi anexase cu puțin mai înainte d. Maniu. Fuziunea de atunci n'a fost fuziunea a două idealuri ci a două dezamăgiri, fiindcă nici un partid nici celălalt nu fusese chemat la succesiunea guvernului Brătianu, la care urmase d. general Averescu. Dar dacă tranzacțiile și abjurările au început mai înainte de venirea la guvern, ele au devenit metodă după înscăunarea la putere, când în mai puțin de doi ani de zile s'au lichidat toate, dar absolut toate idealurile și toate principiile partidului.

Este cunoscut fenomenul că partidele revoluționare odată ajunse la guvern recurg la unele acomodări și adaptări. Dar o asemenea catastrofală abzicere de la tot ce s'a proclamat în fața unei țări nu s'a mai văzut.

Ce-i cu constituția și cu făgăduelile

Partidul național-țărănesc a declarat în opoziție — în urma unor lupte violente — că nu va respecta Constituția, iar apoi a jurat pe dânsa, pentru ca acum să o apere cu înverșunare.

A declarat drept dictatorială legea electorală și apoi s'a folosit de ea în două guvernări, fără să-i schimbe o literă.

A făgăduit desființarea trusturilor și le-a întărit prin tariful vamal al d-lui Madgearu, *refuzând să admită corectivul important al unei sindicalizări obligatorii a industriilor sub controlul sever al statului.*

A făgăduit transformarea Băncii Naționale într'o bancă a intereselor și le-a întărit prin tariful vamal *agricole și n'a făcut altceva decât să întărească vechea instituție, pe vechile baze și cu vechii oameni.*

A făgăduit să intronezе în țară cinstea și legalitatea și l-a dat scandalul Skoda și *celelalte scandaluri mai puțin răsunătoare, dar tot atât de puțin de grave.*

A făgăduit un regim parlamentar corect și sincer și a înființat sistemul rușinos al domiciliilor în alb a deputaților.

A făgăduit să ridice țara prin desvoltarea forțelor ei proprii de muncă și de creațiune și apoi a amanetat-o bancherului evreu-ungur dela Paris Finaly printr'o serie nesfârșită de împrumuturi de consumație.

A făgăduit o gospodărie financiară model și a dat, mai ales, sub ministeriatul d-lui Madgearu numai bugete deficitare.

A făgăduit să ușureze fiscalitatea claselor sărace și *a adâncit și desvoltat impozitele sălbatece pe consumație.*

A făgăduit luminarea poporului prin școala primară și a suprimat mii de locuri de învățători.

A făgăduit să ocrotească proprietatea țărănească și, prin legea d-lui Mihalache, a făcut din pământul țării o marfă oarecare, care se poate vinde, ca în Basarabia oricărei societăți evreești de colonizare.

Politică de abdicări și de pradă

Mai este oare nevoie să mai lungim lista atâtor abjurări, trădări și inconsecvențe?

D. IULIU MANIU

Dacă am luat țara, provincie de provincie, am putea măsura în fiecare loc distanța între mirajul pe care l-a pus înaintea mulțimilor însetate de dreptate și lamentabilele sale realizări.

Dobrogea au dat-o prin legea d-lui Mihalache în mâna bulgarilor, persecutând pe românii macedoneni. Basarabia și Bucovina le-au lăsat pradă evreimii. Ardealul — atât de des invocat în cuvântări — a fost administrat mai rău ca niciodată, iar frumosul Banat a devenit pașalâcul d-lui Bocu.

Nicăeri nu s'a văzut mâna constructivă și gospodărească. Pretutindeni a domnit agentul electoral obraznic și hrăpăreț.

Dar, mai presus de toate, și-a trădat demnitatea și a înșelat țărănimea. Un mare partid de masse care a făcut din constituționalism cel dintâi crez al său, a consimțit să participe la acel rușinos guvern de camarilă care a fost guvernul dela 1927 a d-lui Știrbey.

Ce decădere mai mare pentru un organizm luptător și quasirevoluționar de cât această lamentabilă închinare în fața unui personaj a cărui tristă semnificație era cunoscută de țara întreagă!

Trădarea infamă a țărănimii

Iar, în raporturile cu țărănimea, **ce trădare mai grozavă decât trădarea — repetată de două ori — a conversiunei.** *Când d. Mihail Manoilescu în August 1930 ca membru al guvernului a preconizat pentru prima oară în țară conversiunea generală a datoriilor agricole,* **guvernul național-țărănesc înfeodat întreg intereselor bancare s'a opus cu îndârjire însăși principiilor conversiunei.**

Conversiunea a fost realizată, întâia oară, spre rușinea țărănismului de către «ciocoiul» Argetoianu. Iar când țărăniștii au revenit la guvern în 1932 au anulat-o înlocuind-o printr'o simplă lege de moratoriu, pentru ca să fie din nou și definitiv realizată de «ciocoii» liberali.

Ce rușine mai mare pentru un partid pretins al țărănimii decât această împotrivire față cu o reformă specific țărănească? **Singura ocazie când țărăniștii puteau să facă și ei ceva pozitiv în folosul clasei țărănești a fost, pentru ei, o ocazie de a-și arăta nesinceritatea față de țărănime și definitiva lor înfeodare în interesele bancare și evreiești.**

DROJDIA DEMAGOGIEI

Ce a rămas din partidul țărănesc, după această auto-negare și auto-dizolvare în fața țării? A rămas — între câțiva oameni cinstiți sufletește — o asociație de politicieni egoiști și venali pentru cucerirea puterii și exploatarea statului românesc! Dar vai!, nici măcar nu totdeauna pe seama lor, *fiindcă ei lucrează, conștient sau inconștient, la ordinele unor organizații internaționale, prin care speră să ajungă la guvern.* **Ei care acuză veșnic mișcările de dreapta că stau sub sugestia unor puteri din afară nu sunt decât agenții vizibili ai unor interese neromânești.**

Ei sunt sucursala unor puteri ascunse, care vreau să robească România sub masca democrației și a unor «libertăți» pe care nu le mai vede de mult nimeni, nici sub ei, nici sub alții.

Și, dacă mai trebuie vre-un semn și vre-o dovadă nouă de totala desrădăcinare a național-țărănismului de tot ce este curat viu și românesc în această țară este prăpastia dintre acest partid și tineretul țării. *Tot ce este în țara aceasta tânăr și sănătos, urăște cu sete acest partid al INSTRAINARII. Tot ce este în țara aceasta înțelept și cuminte desprețuește acest partid al destrămării.*

Partidul țărănesc este mort. El n'a fost doborit de adversarii săi, *ci s'a sinucis, în chip lent, zi de zi, cu fiecare abdicare și cu fiecare ticăloșie,* **până ce și-a stors singur orice substanță și orice sens de a fi.**

Iar, mâine, când țara cea nouă va trebui să facă curățenia cea mare, privind la tristele resturi ale acestui organism politic care a făcut pe vremuri atâta zgomot, nu va avea nici măcar ce să ia pe vârful măturii.

Internaționa-țărănismul și dreapta

(Continuare din pag. II-a)

...a își aduce bine aminte. Da, da, ...a nu uita. Cea mai violentă palmă aplicată pe obrazul demnității românești — Skoda — chintesență de Gomoră și de Sodomă politică, ...ruie prea greu în amintirea țării batjocorite. Nu, nu, ar fi inutilă o ...revenire. O reîmprospătare a acelei atmosfere pestilențiale n'o ...il facem aci.

...ată, se aliniază, toate capitolele ...sinistrei glorii internațional-țărăniste.

Vânzări de avut românesc. Arenduiri și înstrăinări. Imprumuturi de stabilizare. Krueger. Și toate celelalte ejusdem farinae. Le veți găsi ...lificate și încadrate, în prevederile Marelui Cod al Națiunii, prin ...ate paginile noastre de azi.

Sunt atât de actuale toate crimele ...estea, cu toate amănuntele lor în amintirea Nației. Și se vor găsi ...ate, pe banca acuzării, mâine, în ...ța istoriei și'n fața Neamului.

Partidul internațional-țărănesc ...a cunoscut, le-a văzut, le-a știut ...le-a patronat. In numele națio...lismului! In numele țărănismu...lui!

...ară, țară...

...NTERNATIONAL-ȚARA...ISMUL ȘI DREAPTA? ...NTERNAȚIONAL-ȚARANISMUL IN FAȚA DREPTEI?

...ici nu se poate discuta proble... Numai apropierea acestor două ...l — fie și numai în discuție mă... — diametral opuse, este o pro...are.

...e vrea dreapta în materie de țărănism?

Dreapta nu eset formă satrapică ...guvernare, nu este înăbușire de ...ință.

...a vrea un singur lucru: restitutio ...n integrum în materie de drep... românești.

...a vrea disciplinarea conștiinței ...onale și nu sugrumarea ori vicierea acestei conștiințe. Ea vrea redresarea morală a țării și ozonizarea atmosferei otrăvite de străinism.

Dreapta vrea fixarea sufletului național în tiparele lui originare și esențiale, vrea valorificarea etnicului în universal și nu valorificarea străinismului — în numele universalului — peste durerile etnicului.

Dreapta vrea întoarcere la Brazdă și la Biserică. La Ogor și la Altar.

Ca o concluzie logică, întoarcerea la și spre țăran.

Țăranul vrea trăire întru Hristos, întru duh național și întru țarină.

Vrerile țăranului se încadrează perfect în premizele și'n concluziile doctrinare ale dreptei.

E o trăire identică. Nu sunt două destine. Ci unul. Formal două existențe. Substanțial, în fond, o singură trăire, o singură existență pe plan istoric.

Țărănism prin naționalism. Și naționalism prin țărănism.

Cu cât e mai cald și mai avântat, cu cât este mai intransigent naționalismul, cu atât este mai ridicat, în temperatura credinței, semnul țărănismului.

A nu adera la naționalism integral, înseamnă a nu adera la țărănism integral.

A fi prizonierul teoriilor internaționaliste, înseamnă a luxa țărănismul depe poziția lui adevărată. Adică, a-l falsifica și a-l renega.

A transporta o trăire organic națională, originar românească, într'un climat străin, înseamnă a-i răpi dreptul de viață.

A transpune în ficțiuni doctrinare cerebraliste o realitate națională, înseamnă a pregăti drum de moarte acestei realități.

Dacă naționalul se identifică, până la contopire, cu țărănismul, dacă se condiționează reciproc, atunci intervenția teoriilor frontului popular și a tuturor doctrinelor paralele comunismului, nu pot să fie decât dăunătoare.

Internaționalismul nu poate trăi în aceiași albie de credință cu naționalismul.

Iar dacă naționalismul este contopit cu țărănismul înseamnă că și acesta din urmă refuză, categoric și integral, încopcierea cu internaționalismul. In fața acestui adevăr, internațional-țărănismul nu-și poate explica poziția politică la ora actuală. Adăpostind simbriași ai marxismului în casa lui, favorizând — după pilda Kominternului — organizațiile comuniste camuflate sub formula antifascismului, protegui tor al ateismului declarat (vezi ideologia partidului), în cel mai bun caz jucând pe două tablouri, internațional-țărănismul este vinovat față de întreg sufletul neamului. Și, implicit, față de sufletul țăranului.

*

CAIN, CAIN, UNDE-I FRATELE TAU ABEL?

E singura întrebare pe care o adresează azi istoria unui organism intrat în putrefacție.

Național-țărănismul n'are nici măcar dreptul să moară creștinește. Trebue să suporte flagelul, unui blestem, care trebue să-i biciuiască faptele ca un vânt siberian.

Cain, unde-i fratele tău Abel? întreabă un țăran jefuit de toate nădejdile. Cain, unde-i fratele tău Abel? — întreabă viața plugarului sbuciumat.

Cain, Cain, unde-i fratele tău Abel? — întreabă mormintele timpurii și ogoarele pustiite.

Cain... Auziți: Cain! Mii de ecouri: Cain. Sunt lacrimi aci. Sunt dureri în strigătul acesta: Cain!

Sunt întrebări cari cer răspuns.

Cain — întreabă viitorul — unde-i fratele tău Abel?

Valeriu Cârdu

Tineret cu clopoței

Fobia politicianilor de carieră față de tineret e cunoscută. Din teama de a nu-și vedea periclitată situația, bătrânetul diverselor partide politice a preferat să nu admită decât cu greu câte o primenire a cadrelor — și atunci numai cu picătura. Din nenorocire pentru acest bătrânet, timpurile l-au silit să accepte în cele din urmă un tineret, care să pornească dela 21 și nu dela 40 de ani pe calea nelegă a politicianismului din slarafia democrației. Partidele au ajuns, chiar, să râvnească la junețea feciorelnică a prezumptivilor cașcavalofagi, închipuindu-și că, astfel, vor nimici formațiunile într'adevăr tinerești — tinerești nu numai prin vârstă, ci și prin suflul eroic, de care sunt cuprinse sub semnul dragostei de țară și de credință.

Național-țărăniștii și-au închipuit că, din câțiva tineri fără nici o autoritate morală, flămânzi și indiferenți față de ritmul just al vremii, vor reuși să distrugă bastioanele adevăratului tineret, dornic de afirmare net românească — nu individuală, ci sobornicească, întru ridicarea norodului la culmi de conștiință națională.

Tineretul național-țărănist, vestimentat cu ițarii de rigoare, pentru a părea patriot, înzorzonat cu clopoței și așezat la poarta urlătoarei din strada Corăbiei, pentru a atrage naivii și pentru a justifica vioiciunea alcoolică a doctorului N. Lupu, care trăește în iluzia unei adolescențe inconștiente și fără sfârșit, îi acordă partidului o coloratură complet contrară celei scontate de mandarinii mihalachiști. De un comic dezarticulat, gen Mickey-Mouse, junimea național-țărănistă se agită într'o febră, care ne amintește aiurelile unui om bolnav de foame. Deși tratați cu ser ideologic de proveniență marxistă, prelucrată cotidian de «Dreptatea», fantomele din tineretul doctorului Lupu speră să ajungă odată și odată, la volumul d-lui Virgil Potârcă.

Toate acestea ar fi posibile dacă... dacă ar dispare kalendele grecești depe orizontul succesiunii și dacă un alt tineret, muncitor, vertical, profund idealist, n'ar crește nesdruncinat, conștient de menirea sa, către azururile unei purități morale, care nu se lasă amăgită de aiurelile demagogice ale diferiților Mihalache ai partidului fragmentat de atâtea ambiții nesatisfăcute.

Neutralizați sufletește, distruși moralmente, junii corupți navighează — încet, dar sigur... — către marea de sargasse a rătării definitive. Acolo, în smârcuri, unde-și vor odihni insuficiența, îi va veghea umbra nefastă, îmbibată în alcool, a doctorului Lupu — și corul boccitoarelor va recita o lungă tânguire despre destinele tragice ale unei mâni de oameni tineri, ticăloșiți pentru baclavaua unei guvernări, care, pentru fericirea țării, nu s'a mai realizat.

Iar sirenele și tritonii, sub bagheta fosforescentă a unui homar de dimensiuni potârciene, vor executa apoteotic marșul funebru, pe care poetul național-țărănist Victor Eftimiu îl va scrie special pentru finalul partidului cu nume mincinos.

MIRCEA STREINUL

Nu citiți presa internațional-țărănistă.

Citiți și răspândiți „BUNA VESTIRE"

Lumea țăranului e satul. Satul e gospodărit sufletește de strădania preotului și de râvna dascălului.

Atât preotul cât și dascălul, în concepția partidului internațional-țărănesc, au fost transformați în agenți electorali.

Viața satului a fost robită vieții electorale, alcoolului, urii, desbinărilor și tuturor viciilor. Iată ce a făcut inernațional-țărănismul. Iată ce a realizat el în direcția țărănească.

Iată opera. Iată partidul.

Concluzia a fixat-o istoria. Și e grea acestă pedeapsă a istoriei.

SPORT

Echipa lașitaților

Dintr'un lot făcut cu rea credință nu putea ieși decât o echipă compromis, chiar dacă cel care și-ar fi asumat sarcina de a incropi un un aprecce național ar fi fost un om de bună credință. Fiindcă lotul fusese astfel constituit, încât nu-și îngăduia o alegere mai justă, intemeiată pe criteriul național. Preferințele selecționerilor te trimeteau cu răspuns plătit la vechile adrese cu tarif redus și felinar roșu ale fosilelor minoritare.

Hidra puricefală a comisiei de selecție a hotărît echipa care va înfrunta team-ul maghiar Phoebus. După toate regulele, această echipă, cu mici retușări, va înfrunta și Naționala cehoslovacă. Să vedem cum se prezintă «probabila» noastră și ce i-a determinat pe selecționeuri s'o facă așa cum au făcut-o.

In poartă a fost pus Mircea David. Orădeanul este în formă excelentă, dar, așa cum s'a mai scris aici, nu prezintă garanția calmului și seriozității lui Burdan. In orice caz, David, suntem convinși, va face o figură frumoasă în poarta României.

Fundași: Felecan. Albu. Credem că s'a făcut o mare greșală renunțându-se la serviciile lui Sfera. Felecan este un jucător bun, dar nu egalează pe Sfera. In plus, fundașii Venusului și-au însușit un joc «în doi» care a mai fost de un real folos echipei naționale în matchul cu Polonia. (Dacă comisia de selecție s'a impresionat de înfrângerea ultimă a Venusului, n'are decât să ceară informații arbitrului Ionescu-Țope).

Mijlocașii: Vintilă, Juhasz, Demetrovici. Mare prostie! Vintilă Cozzini a jucat foarte prost în ultimele matchuri și pe de-asupra nici nu este român. Juhasz n'a reușit să colaboreze la nici o victorie a Naționalei noastre ori de câte ori a fost selecționat; iar în ultimele matchuri a fost mai puțin decât modest. Insfârșit, Demetrovici, român dubios și ad-hoc, nu are fason de internațional. Acest jucător este o legendă realizată, dar totdeauna desmințită, după cum Klimek a rămas pentru footballul nostru o legendă nerealizată, înmormântată pentru totdeauna. In locul acestor trei, noi îi vedem pe Brandabura, Pop și Petrescu, chiar dacă primii și ultimul sunt cam mărunți, iar Pop cam încet. Deasemenea era a... real excelentul Gain, care a făcut o partidă extraordinară la Cluj.

Inaintași: Bindea, Sepi, Cociuban, Bodola, Căpușan.

Suntem de acord în alegerea extremelor și a centrului. In schimb, alegerea interilor este ridiculă. Sepi n'a mai jucat de astă toamnă și nici nu poate face joc de inter. (După câte știm, a fost suspendat de Venus fiindcă n'a vrut să joace, sau a jucat cu rea credință în acest post). In locul lui ar trebui să joace «în orice caz» Munteanu I. Jocul acestuia în matchul cu Juventus a fost entuziasmant.

Bodola este un om sfârșit în jocul său rutinier. In plus are un palmares de trădări, printre care ultima, în matchul cu Ungaria, trebuia să-l scoată din viața sportivă. Inter stânga în Națională trebue să joace Petea Vâlcov, mai ales că are un extrem cu joc asemănător, Căpușan.

Rămânem deci la vechea noastră echipă: Burdan (David), Sfera, Albu; Petrescu, Pop (Gain), Brandabura: Bindea, Muntean, Cociuban, Petea Vâlcov, Căpușan.

Echipa comisiei de selecție are următoarele defecte: 1. Este prost făcută din punct de vedere tehnic; 2. Nu este românească; 3. Nu are sufragiul sportivilor; 4. Este scoasă din preferințele de club ale selecționerilor, fiecare reușind să-și vâre câte un protejat.

Această echipă falsifică valoarea footballului românesc și va obține un rezultat fără legătură cu realitatea.

Să protestăm în contra prostiei? Uite, o facem, închipuiți-vă că urlăm un rărunchi contra a tot ce doriți dumneavoastră; că-i tragem de urechi pe toți cari merită; că-i punem la stâlpul infamiei pe toți trădătorii. Rezultatul? Il vedeți și dumneavoastră. Astăzi când avem jucători ROMANI de clasă necontestată, bătrânii selecționeuri n'au curajul să rupă mirajul legendelor minoritare. (In definitiv un cântec ascultat prea mult te obsedează până la tâmpire). Și lipsa de curaj se mai numește și lașitate.

Virgil Popescu

CARNET

IONESCU—ȚOPE!

Fără îndoială ați mai auzit de individul acesta. Coloanele noastre s'au întunecat și s'au scârbit adesea pentru a-i cuprinde numele și faptele, iar spectatorii de football răsuflă ușurați când află că Țope arbitrează în alt oraș, la altă longitudine și la altă latitudine; când însă citești în ziare că însul va arbitra matchul la care țil să te duci, te apucă durerea de cap și-i dorești lui Țope toate plăgile Egiptului măcar pentru ziua aceea (dacă ești egoist).

Țope a arbitrat matchul Universitatea—Venus. «A arbitrat» este un fel de a vorbi. De fapt s'a emoționat pe el din cauza galeriei clujene și a lăsat pe universitari să facă tot ce au vrut. Dacă mai adăugăm și incapacitatea celebră a Ionescului Țope, ne putem închipui ușor «arbitrajul» dela Cluj.

Este, totuș, un lucru care ne mi-ră. Ionescu-Țope ăsta n'o fi având nici un rost pe lume? N'o fi având părinți? N'o fi având nevastă? N'o fi având copii? Cum, dracu, nu șade el pe-acasă, ca să nu-și mai supere neamurile, cărora, de altfel, noi le cerem ertare?

Și în Ploeștii ăia, de pe unde este Țope, n'or fi existând autorități care să-l însface și să-l bage la răcoare de Sâmbătă până Luni ca să nu le mai facă «republica» de râs?

Uniunea scriitorilor olteni

Uniunea Scriitorilor Olteni a luat de curând ființă, votându-și statutele, alegându-și comitetul de conducere și inaugurându-și solemn la Teatrul Național din Craiova, începutul activității sale, printr'o reușită șezătoare literară culturală.

M. S. Regele Carol II a binevoit să onoreze, înscriindu-se ca prim membru al Uniunii.

Iată comitetul de conducere ales pe 3 ani de zile:

Președinte de onoare: N. M. Condeiescu, președintele S. S. R. din București; președinte: C. S. Făgețel, vicepreședinte: prof. C. D. Fortunescu, secretar general: prof. T. Păunescu-Ulmu, casier: Ștefan Bălcești; bibliotecar: I. C. Popescu-Polyclet. Comitetul: N. Davidescu, Ion B. Georgescu, Al. Calotescu-Neicu, Const. D. Ionescu, Petre Drăgoescu, M. Ar. Dan. Cenzori titulari: I. Constantinescu, I. Turculescu și Const. Manea. Cenzori supleanți: Doina Bucur și prof. Traian Mateescu.

„Country club-Băneasa"

Pe drumul care duce la Băneasa aproape de parcul Național Regele Carol II, sau mai precis vis-à-vis de vila Minovici, se află terenurile de tennis și golf ale marei asociații sportive aristocratice „Century club Băneasa".

Intr'una din zilele trecute, am făcut o vizită la acest club și — mărturisim — am rămas extaziat de mărimea și frumusețea terenurilor și mai ales de felul activității ce se desfășoară acolo — o activitate „pur englezească". Sub conducerea d-lui Story secretarul clubului — un gentleman desăvârșit — am vizitat terenurile de golf, tennis, crichet, precum și sala de „ping-pong".

Terenul de golf ținut într'o curățenie exemplară, este îngrijit zilnic de o echipă specială sub conducerea unui eminent proefsor de golf.

D. Baker — acesta este numele antrenorului britanic — este un tânăr foarte simpatic. D-sa este un sportiv desăvârșit și un „gentleman".

Nu am putut sta prea mult de vorbă cu d-sa, dat fiind că era foarte ocupat. La despărțire însă d. Baker „pe lângă o bună-ziua „autentic românească" mi-a adăugat și un „goodbye my dear" specific englezesc.

Afară de d. Baker, clubul mai are și un antrenor de golf român, d. Tomiță, o tânără speranță a golfului românesc.

Antrenorul de tennis, d. Mircea Constantinescu, — un tânăr viguros de 21 ani, revelația campionatelor de anul trecut, — pe lângă că este un valoros tennis-man și un bun jucător de „ping-pong", mai este și un atlet desăvârșit.

Adunarea generală extraordinară a Băncei Centrale Cooperative

Eri dimineață a avut loc adunarea generală extraordinară a Băncii Centrale Cooperative sub președinția d-lui prof. Cezar Parthenie, asistat de d-nii: Stoia, Marinescu și Mărăcinescu.

Au mai luat parte la adunare și reprezentanții a 840 de unități a Băncilor Cooperative, precum și Ștefan C. Ioan președ. Casei centrale coop. pr. C. Dron președ. Cecopavei, I. Ghiață, comisarul guvernului, deputat I. Ciolan, Vasile Bârcă, Mladenatz, Panait Popovici, etc., etc.

D. prof. *Cezar Parthenie*, deschizând ședința arată că scopul convocării, este modificarea statutelor Băncei, în vederea unui acord cu legea referitoare la înființarea Institutului național de credit agricol, și participarea lor la capitalul Băncei Centrale Cooperative, convenție ce s'a încheiat la 24 Iulie 1936.

D-sa propune apoi trimiterea unei telegrame omagiale M. S. Regelui, la care adunarea se asociază cu aclamațiuni.

Pr. *Cuciujna*, a relevat importanța care ar trebui să se dea finanțării Instituțiunilor de credit popular.

MODIFICAREA STATUTELOR

D. prof. Mladenatz, vorbește de modificarea statutelor cerându-se aprobarea reducerii capitalului statului dela 300 de milioane lei la 100 milioane. D-sa afirmă că această reducere ce se cere nu este de natură a se consolida instituția.

D. prof. *Parthenie*, spune că fiind convins că este o modificare avantajoasă cooperatorilor, pune la vot modificarea încheiată și modificările de statute.

Pr. *Grigore Popescu*, vorbește de peirderile suferite de unități cooperative prin conversiune. Propune o revizuire a unităților care au fost asanate și acele unități care nu au beneficiat de acest avantagiu.

D. *V. Lapedatu*, cere ca asanarea tuturor unităților cooperative să devină neîntârziat fapt îndeplinit, pentru ca toate unitățile existente și acelea ce vor lua ființă de acum înainte să poată lucra fără greutăți materiale trecute. D-sa spune că acordarea de credite prin sucursalele B. N. R.-ului ar trebui generalizată. Propune să se acorde tuturor federalelor credite prin sucusalele Băncii Naționale.

Ședința de după amiază

Ședința s'a deschis la ora 5 d. a. sub președinția d-lui prof. Cezar G. Parteniu.

D. prof. Cezar Parteniu a dat explicațiuni în legătură cu modul de votare pentru descărcarea consiliului de administrație de gestiunea anului 1936, pentru bugetul pe anul 1937 și complectarea consiliului de administrație.

La ora 5 jum. începe votarea în modul următor: pentru gestiune și buget prin mențiunea da și nu și pentru consiliul de administrație prin aplicarea ștampilei votat.

Despuindu-se scrutinul voturilor pentru descărcarea de gestiune s'a constatat; din 3053 voturi exprimate, 2625 au fost pentru aprobare și 426 contra.

La buget, din 2986 de voturi exprimate, 2709 au fost pentru aprobare și 277 contra.

Având în vedere acest rezultat se declară aprobată descărcarea consiliului de gestiunea pe anul 1936 și se aprobă bugetul.

REZULTATUL VOTULUI

La ora 8 seara, biuroul a trecut la despuierea scrutinului.

Au întrunit: lista No. 1, în frunte cu d. prof. Cezar G. Parteniu 1695 voturi lista No. 2, în frunte cu d. senator N. Jecheanu, 922 voturi și lista No. 3 în frunte cu d. prof. Gr. Mladenatz, 867 voturi.

Avându-se în vedere principiul reprezentării minorității prevăzut de ultima lege a cooperației, au fost declarați aleși în consiliul de administrație d-nii prof. Cezar Parteniu și Pr. Arbore de pe lista No. 1 și d. N. Jechean, depe lista No. 2.

Supleanți în consiliu d-nii: P. P. Gărbeviceanu, Ioan Voiculescu și Ionel Marinescu.

Cenzori: d-nii Gh. Vierescu și D. N. Tetcu.

Cenzori supleanți d-nii: T. Em. Lungu și pr. Gh. Păunescu.

Ședința a luat sfârșit la orele 10 seara.

Escursiuni regulate între Giurgiu și Vâlcov

Comitetul de direcție al administrației P. C. A., prezidat de d. ing. Traian Pârvu, secretarul general al lucrărilor publice și al comunicațiilor, a decis zilele trecute ca vaporul fluvial „Regele Carol II" să facă escursiuni regulate în fiecare săptămână între Giurgiu și Vâlcov, cu plecarea, la ducere, Sâmbătă d. a. și sosirea, Duminecă dimineața. Inapoierea, Luni dimineața, la prânz la Galați și Marți dimineața la Giurgiu. Călătorii cari nu se vor putea întoarce în Capitală prin Giurgiu, vor putea lua trenul dela Galați.

Biletele se vor putea procura începând dela sfârșitul acestei luni dela ghișeul special ce se va înființa în București, în costul lor cuprinzându-se și hrana pe bord.

Dela organizația Capitalei a „Frontului Românesc"

Marți 30 Martie a. crt. la orele 9 seara s'a făcut instalarea domnului avocat GH. M. MIHAIL, în funcțiunea de președinte al Circumscripției a V-a din culoarea de Galben.

D-nul D. I. Niculescu, președintele culorii de Galben, evidențiând meritele noului președinte al Circumscripției, își exprimă convingerea că d. avocat Gh. M. Mihail, împreună cu noii săi colaboratori va ști să facă din această Circumscripție o fortăreață a Românismului în Capitala Țării.

D-nul avocat Gh. M. Mihail, mulțumind pentru cinstea ce i se face de a i-se încredința conducerea acestei organizații a spus: „Incredințat că statele mele de serviciu în lupta pe care o duc de peste un deceniu pe Frontul Naționalist, sunt o garanție pentru activitatea ce voiu desfășura în viitor, mă angajez ca din toată inima și de aci înainte să pun aceiași râvnă pentru promovarea intereselor românești. Deviza mea este: Muncă, Cinste și Disciplină".

Citiți „BUNA VESTIRE"

Comuniștii și jidanii luptă din răspu…

Ingerințe și falșuri în distribuirea cărților de aleg…

Cu cât ne apropiem de data alegerilor comunale — 18 Aprilie a. c. — cu atât campania electorală se intețește. Nimic din ceiace constitue gama falsificărilor, a ingerințelor și a presiunilor, nu este înlăturat, pentru asigurarea succesului. Spectrul căderii și al înfrângerii, face din oamenii dela guvern, cât și din coaliția comunisto-internațional-radical-țărănistă, să-și concentreze forțele și să-și adune și apoi să desfășoare cu cinism, tot bagajul de falsuri electorale.

SECTORUL DE GALBEN IN PRIMEJDIE

In sectorul de Galben, acolo unde conduce d. doctor Costinescu și d. Săbăreanu, s'a făcut în așa fel înscrierile în listele electorale, încât nu figurează pe ele decât membrii partidului dela guvern. Iar dacă s'au strecurat printre aceste înscrieri și cetățeni de altă culoare politică și vizați sunt cei din grupările naționaliste, li se fac tot felul de greutăți.

De altfel d. doctor Costinescu, ca și emulul său d. Săbăreanu, ca vechi electori se pricep să facă alegeri și mai ales să aranjeze un rezultat mulțumitor.

De aci toată goana după înscrieri și întreaga prigoană, la distribuirea cărților de alegător.

câini și pompieri. Ca … au putut înlătura … din cetățenii nevoiași … au putut plăti impo… prin această meschin… au drept de vot.

Și cei cari votează … străini de neam, fiind … au bani în această …

Lupta se dă pe viață …

Pentru a asigura succes… egiale din plin toate … noastre.

Printre altele, români… lene să se ducă să-și … de alegător.

Mai mult, ca să se … succesul în alegeri, … tre de alegători pentru Verde:

Dăm mai jos aceste …
Str. Câmpineanu Nr. …
Str. Câmpineanu Nr. …
Str. Câmpineanu Nr. …
Pasagiul Român Nr. …
Str. Sf. Ionică Nr. …
Str. Sf. Constantin …

După cum se vede, … neapărat să-l scoată … toți lupii vor fi mânc… torii și muncitorii … și de propriul lor parti…

Negru, citadela jidanilor

In sectorul de Negru, situația electorală este alta. Aci există un centru foarte puternic de jidovi negustori. Și pentru ca aceștia — cetățeni conștienți ce sunt — să nu dea voturile altcuiva, primăria le pune la dispoziție camioane comunale, care îi adue să-și ridice cărțile de alegător. Iar funcționarii — cari sunt și ei de rit — îi servesc ca peniște adevărați frați ce sunt.

Dar situația — pentru a reprezenta în cifre — este aceasta: In Circ. 11 sunt 2800 înscriși, dintre cari 2300 sunt evrei, iar în circ. 12 sunt 3000 alegători, dintre cari 2600 sunt circumsciși. Am dat cifrele numai la două circumscripții, pentru celelalte poate fi calculat în proporție.

După cum se vede, din date sumare, situațiunea electorală este mult prea rea — ne referim numai la cei înscriși în listele electorale și deci cu drept de vot — pentru elementul românesc.

I NALBASTRU

Sectorul de Albastru trăește și el din punct de vedere electoral, tragedia lui. Primarul Anastasescu nu face nici un sacrificiu pentru ca să-și poată asigura prelungirea domniei în fruntea gospodăriei acestei părți din Capitală.

Ajutat de fiul său, un elector — ciomăgar de prima mână, duce nestingherit campania de presiuni și samavolnicii electorale.

Acesta a fost ceva mai ingenios. A oprit înscrierea în listele de alegători, a tuturor opozanților sub pretextul că nu și-au achitat impozitul datorat comunei pentru

Destrămarea nat.-țărăniș… din Bucovina

In provincie, ca la București. d. T. Sauciuc-… victima lui d. Moldovanu. Ultimele clipe ale… organizații bolnave

CERNAUȚI. Ca și la București, ca și pretutindeni internațional-țărăniștii din Bucovina au intrat în proces rapid de descompunere. Diferite rivalități sapă cam de mult la temelia organizațiilor din nordul țării, cari au primit o grea … prin trecerea unui ma… membri la politica r… d-lui Vaida. Se credea … țărăniștii din Bucovina … în însăși existența lor … politic, își vor strâng… declarându-se solidari … prejurările. S'a întâm… altfel.

CERTURI CA L… CORTULUI

D. T. Sauciuc-Săveanu … universitar și fost mi… ceptat în organizația … nistă din Cernăuți pe … o tristă celebritate … boiului, când nu n… tat din armata română … demnat pe alții să-i … Formidabilul șnapan, … dovanu, a reușit, prin … machinațiuni, să se insti… la oficiosul «Cuvântul … Cu încetul, a atras de … toți ratații național-ță… Bucovina, cu ajutorul … ceput să torpileze aut… T. Sauciuc-Săveanu. Fost, … scârbit peste măsură … dinea foștilor colabora… intimi, s'a resemnat și … nici o inițiativă, … înțeles să-i rămână … presează să iasă din …

Pe dealtăparte, foștii … partid îi fac și ei zile … T. Sauciuc-Săveanu, … se agită pe toate căile … tot mai multe favoruri … guvernare.

Certuri vehemente, … gănii, sunt rezultatul … gențe, cari fac sânge … și în special d-lui I. …

Oficiosul «Cuvântul … însă păstrează o tăce… asupra frământărilor … organizației. Totuși, … face o taină din proce… mare, care se accelerea… trece. Dealtfel, se vorbe… mult despre o eventual… organizațiilor din Bu… cari un mare număr … și început să caute al…

Organizația partidului național-țărănesc din Iași în plin dezastru

Alungați din sate. S'au dus timpurile carului cu boi. Toți „membrii" sunt jidani. Lupta între d. Costăchescu și Andrei. Românii râd și-și fac semnul sfintei cruci

IAȘI. — La 18 Aprilie cetățenii din orașul și județul Iași vor fi chemați în fața urnelor, spre a alege cei din străvechiul târg moldovenesc un nou consiliu comunal, iar cei din județ o nouă gospodărie județană.

Partidul internațional - țărănesc candidează și la oraș și la sate.

In oraș le merge bine. Jidovii din Tg-Cucului, Broscărie, Manta Roșie, Anastase Panu, etc. vin cu mic cu mare să asculte oratoria criminală a lui Alfons Heroveanu Hans Rang, P. Andrei, Ghiță Zane, etc.

In județ însă e puțină nevoie. Satele astăzi sunt complect lămurite. Oamenii aceștia care văd cum jidanii își bat joc de munca lor, cum orice speranță de mai bine este imposibilă de presimțit, nu mai au absolut nici o încredere în partidul care i-a trădat în două rânduri cu atâta cinism.

In toate satele propagandiștii lui Costăchescu sunt pur și simplu alungați. Sătenii nici nu admit ca un elector țărănist, să calce în satul lor.

Puternica organizație a partidului național-creștin din jud. Iași conduce dealtfel foarte energic această acțiune de deparazitarea satelor.

Impresie extraordinară a făcut scena de Duminica trecută dela club, când o echipă de propagandiști întoarsă din județ, din comunele foste basarabene, adresându-se d-lui Costăchescu, i-a zis: „Suntem alungați din sate, șefule; suntem făcuți de oameni jidoviți. Nu mai mergem".

profesori, au oamenii lor.

D. Costăchescu îl lucrează pe d. Andrei și'n ultimă instanță îl acuză de „marxism". D. Andrei nici nu discută cu d. Costăchescu și trage mereu sforile în contra șefului său.

In acelaș timp profesorul Zane își crează grupa sa, aceia a tineretului manist.

Situația aceasta ridicolă din partid, nu mai este astăzi nici un secret pentru nimeni.

Organizația din Iași se află în plin dezastru, viitorul — și el e foarte apropiat — ne va dovedi dealtfel prăbușirea rapidă a unei înjghebări ce n'are nici un rost să mai trăiască.

Pe când d. Costăchescu propăvăduia și plângea în carul cu boi

Trei ani a umblat prin sate cu carul cu boi d. Costăchescu. Dela 1925—1928 șeful org. de Iași a tot aruncat sămânța țărănismului.

Și oamenii tot văzând că un „boer" profesor la Universitate și șef al „țăranilor" umblă cu carul și plânge pentru plugărime l-au crezut.

Acesta a fost pe atunci tot secretul „reușitei" sale atât de discutate.

Apoi a venit partidul la putere. D. Costăchescu a început a umbla mai rar prin sate, deastădată cu mașină.

Când în a doua guvernare profesorul ieșan era președintele Senatului, s'a plictisit să tot bată coclaurile și nu s'a mai dus deloc.

Acum încearcă din nou să pătrundă în sate. Dar de data aceasta e mai greu. Sătenii nu-l mai cred.

Timpurile carului cu boi de odinioară și lacrămi pentru neam nu mai prind.

D. COSTACHESCU

La oraș toți țărăniștii sunt jidani

Organizația partidului din orașul nostru e formată în proporție de 80% din jidani.

Toți sfetnicii lui Costăchescu sunt din neamul ales. D. Alfons Heroveanu — șabăs-goimul dela Baroul avocaților din Iași — stigmatizat de toți colegii săi creștini, este actualmente marea dragoste a jupânilor din tot Iașul.

El conduce deja pe «funcționarii comerciali», pe meseriașii democrați și la tribunal apără gratis pe toți delicvenții cu perciuni.

«Așa un om di treabă» ca coni Alfons mai rar. Francmasonul Gheorghiadi, adoratul tuturor jidanilor comercianți mari și mici din Iași a fost ales mai zilele trecute vice-președinte al organizației.

Ziarul «Politica» oficiosul partidului e condus de L. Paul, pe numele adevărat Leibovici, absolvent a patru clase primare, care mai are și calitatea de «secretar particular» al d-lui Costăchescu.

INTRE COSTACHESCU ȘI ANDREI

Haosul domnește în partid însă și din alt punct de vedere. Lupta între d-nii Costăchescu și Petre Andrei se află astăzi în apogeul ei.

„Sociologul dela Agricultură", cum l'a botezat la Cameră d. A. C. Cuza, are o mare ambiție. O are de mult timp, de foarte demult cam din 1927. Vrea pur și simplu să fie șeful organizației de Iași și conducătorul întregii Moldove.

Și, natural, fiecare din cei doi

Achitarea ordonanțelor și mandatelor de plată

Ministerul de finanțe, aduce la cunoștința tuturor posesorilor de ordonanțe și mandate de plată, emise de către departamente din cotele de „Materiale" pe luna Martie a. c., repartizate prin Inaltele Decrete Regale No. 750 și 1394—937, că a expediat administrațiilor de încasări și plăți din Capitală și provincie, acreditivele necesare pentru a se putea achita acele ordonanțe și mandate de plată.

Termenul pentru plăți fiind prelungit până la 10 Aprilie a. c., ministerul de finanțe invită pe toți titularii să se prezinte de îndată la încasare.

Internațional-țărăn… inexistenți în Ard…

Legenda că partidul internațional țărănesc se bucură în Ardeal de mare simpatie se nărue și ea. După alegerile comunale efectuate în Banat s'a putut constata inexistența partidului d-lui Mihalache. Acum încă un rezultat electoral ne dă dreptate.

In Ardeal ideia națională și creștină a pus stăpânire pe toate conștiințele românești.

La alegerile comun… eri în fruntașa comun… județul Bistrița-Năsăud a fost următorul:

PARTIDUL NAȚIO… TIN 250 VOTURI, 3 MA…

Partidul liberal (… voturi, 2 mandate.

Frontul românesc 1… Internațional-țărăniș… turi.

Norme pentru debitarea rămăș… din exerciții închise

Ministerul de finanțe a trimis administrațiilor de încasări și plăți instrucțiuni, în care se stabilesc norme pentru debitarea rămășițelor privind exercițiile închise.

Astfel, rămășițele constatate în exercițiul curent, cât și celelalte constatate în exercițiile închise, dar care nu au fost debitate în … exerciții din diferite … debita cu începere dela … 1937 la exercițiul cur… articolele respective de … exercițiului, ținând seama … gibilitatea debitului.

Naţional-ţărănismul în politica economică-românească

Este trăsătura curioasă a moral[ei] noastre publice (sau poate a democraţiei?) impudrire politică a politicianilor şi amnezia cretină a corpului electoral. Numai aşa poate găsi o explicaţie persistentă în câmp vieţii publice a câtorva vedete total compromise şi proxenetismul fecund încă, al unui program politic intitulat sintetic «statul ţărănesc». M'am referit la fenomenul politic al naţional-ţărănismului.

Ce au voit arendaşii votului ţărănesc?

Pentru a vorbi deschis, n'au ştiut prin zis «ce vor programatic», la ceput. Un obiectiv urmărea cu siune tumultoasă: puterea. Şi spre o avea, au pornit asaltul împotriva guvernului liberal sau avescan, amuţind ţărănimea contra Statului liberal (1). Câteva formule fost ventilate şi la un moment, au ins oarecare consistenţă ideologică. Preocupaţi de soarta ţărănimii, 85% din populaţia ţării, deci ajoritatea sigură a voturilor, s'au ndit să facă o politică ţărănească, realităţi specifice româneşti: ntem un popor de ţărani şi ţăranii sunt chiar naţia şi care trebue guverneze prin reprezentanţii ei tentici, prin ţărani. Politica ţării tbue să fie politica ţărănimii, grija primordială a Statului trebue să , pentru lumea brazdei.

Şi atunci, faţă de vitregul tratant de până acum al ţărănimii, re, deşi investită cu suveranitatea sufragiului universal şi cu proprietatea brazdei româneşti, a fost andonată jocului liber al prohibiţi şi forţelor din afară, se impune:

1. Raţionalizarea exploataţiei rurale.
2. Valorificarea produselor.
3. Desvoltarea cooperaţiei sub toate formele.
4. Refacerea şi desvoltarea creditului agricol ţărănesc.
5. Revizuirea regimului economic a preţurilor produselor industriale aducându-le la nivelul celor agricole, pentru stabilirea unui echilibru economic normal.
6. Industrializarea produselor agricole, prin desvoltarea industriilor ţărăneşti şi cooperatiste.
7) Educaţia profesională a micului agricultor prin desvoltarea învăţământului profesional agricol.

1) Extras din programul oficial al partidului naţional-ţărănesc.

Prin urmare întreaga politică economico-socială funcţie a ţărănimii. Şi mai departe: Formaţia unei puternice armături industriale proprii româneşti, fără capital şi per-

MADGEARU

sonal strein, nu-i cu putinţă decât prin ridicarea randamentului agriculturii noastre, bogăţia de bază a ţării, spre a majora veniturile şi a forma capitalul mobiliar românesc, nervul oricărei industrii naţionale. Cu aceasta pretind a rezolva şi problema românizării industriei şi comerţului românesc.

O guvernare haotică

Impinşi de reala simpatie a maselor, naţional-ţărăniştii au reuşit se instaleze la posturile de comandă ale statului. Au fost aşezaţi acolo o puternică majoritate, cum nu mai întâlnise, şi într'o atmosferă de unanim optimism: deci sub cele mai trandafirii auspicii democratice şi psihologice. Naţional-ţărănismul a constituit însă o imensă decepţie şi a provocat cele mai întemeiate proteste. Căci guvernarea de la 1929-1933, cu acel restrâns intermezzo tehnician, a fost un şir de acţiuni — expedient, cari au sărăcit, umilit şi exasperat neamul românesc.

Programul a fost complet ignorat, iar ţărănimea cu nimic ajutată. Nimic specific ţărănesc în toată guvernarea naţional-ţărănistă.

Cum era să fie scoasă ţara la mezat

Au început pompoasa guvernare cu o primă eroare de neiertat: Stabilizarea leului. Prin legea de stabilizare din 7 Februarie 1924 valoarea leului este legal fixată la cursul dicat, pe care cu mari şi inutile sacrificii îl menţinuse artificial. Vintilă Brătianu. Cursul real fiind cu circa 30% sub cel oficial, stabilizarea a avut nenorocite repercusiuni, în primul rând asupra agriculturii, ale cărei produse mergeau la export. In felul acesta, agricultura care suferise, în epoca inflaţiei, exorbitante prelevări din partea statului sub forma de taxe la export, suferă acum din cauza poziţiei anormale a monetei naţionale.

IMPRMUTUL DE STABILIZARE, în valoare de 17.432 milioane lei, se prăpădeşte, din cauza modului cum s'a efectuat stabilizarea şi din cauza incapacităţii şi rapacităţii conducătorilor.

Acest împrumut a avut următoarea destinaţie:

1. Pentru rambursarea avansurilor şi răscumpărarea portofoliului lei 4.180 milioane;
2. pentru tezaur spre a se lichida deficitele din 1929 şi din 1928 lei 2.675 milioane;
3. pentru fondul de rulement al C. F. R. spre a se plăti arieratele, lei 3.507 milioane;
4. pentru lucrări C. F. R., lei 5.851 milioane şi însfârşit cenuşereasa;
5. pentru lucrări productive şi investiri în agricultură, lei 1.219 milioane.

In majoritate, împrumutul stabilizării, s'a reintors în streinătate pentru plata datoriilor particulare, la cursul ridicat la stabilizării, nu a mers să acopere golurile lăsate în gospodăria bunului public.

Imprumuturi de risipă

Domnii ăştia au cheltuit cât pentru zeci de ani; au cheltuit consumând bani pe cari generaţiile următoare trebuiau să-i plătească printr'o muncă.. ţărănească mai ales. Naţional-ţărăniştii au creat prin împrumuturile irosite în vânt, neo-iobăgia ţărănimii noastre, pe zeci de ani, către financiarii străini.

Aşa au făcut şi cu împrumutul de desvoltare din 1931 de lei 6.937 milioane. Era un împrumut care, după cum numele îl arăta, trebuia să fructifice ramurile noastre de producţie şi în special.. AGRICULTURA, PRINCIPALA sursă a bogăţiei româneşti. Par'că ar fi fost un guvern anti-ţărănesc, atât de total au ignorat şi batjocorit nevoile plugărimii. Legal, împrumutului de desvoltare i se da o quintriplă destinaţie:

1. *Pentru Creditul Agricol Ipotecar, lei 1.310 milioane;*
2. *Pentru programul complimentar de înzestrări C. F. R., lei 1637 milioane;*
3. *Pentru numiri, lei 1.441 milioane;*
4. *Tezaurului lei 13.10 mil.;*
5. *AGRICULTURII, lei 1.239 milioane.*

Care a fost în realitatea întrebuinţarea acestor sume? Creditul Agricol Ipotecar a luat fiinţă numai legal, încolo a fost o ficţiune. Fondurile lui s'au înghiţit în alte direcţii.

Din cota repartizată agriculturii, guvernul a luat 650 milioane lei, pe care i-a întrebuinţat pentru cheltuieli curente şi agriculturii i-a dat, sub formă de prime la export, numai 200 milioane lei, cari în fapt, au trecut în buzunarul intermediarilor.

Deficit bugetar cronic

Imprumuturile au fost consumate din cauza incapacităţii gospodăreşti a echipelor ministeriale date de partidul naţional-ţărănesc. Mărturie peremtorie stau deficitele dezastruoase ale bugetelor. Intre 1929—1933, deficitele bugetare au totalizat, după declaraţia ministerului actual de Finanţe, 29 miliarde lei. Aci au mers banii împrumutaţi. In rechizitoriul făcut la Cameră de ministrul M. Cancicov, marele public a putut afla — (de astădată cenzura a permis!) manoperile frauduloase (e termenul e propriu şi la locul lui) ale ministrului de Finanţe, tehnicianul naţional-ţărănismului, Virgil Madgearu.

Ruina aceasta ne-a atras umilinţa unui observator permanent în ţară şi chiar a unei echipe de experţi din partea Soc. Naţiunilor, cari trebuia să ne inventarieze avutul şi să ne dea lecţii de guvernare economică şi financiară. Ruşinea unui atare tratament nu mai avusese de cât Austria un stat învins şi mutilat. Eram pe punctul naţional-ţărăniştii şi cu ei naţia românească, să pierdă cârma statului din mână. Eram un Stat fără suveranitate din cauza prodigalităţii şi incapacităţii unui guvern. Puşi sub consiliu judiciar. Asta, pentrucă eram un stat specific ţărănesc.

SCRISORI CATRE PLUGARI

Ţăranii au fost trataţi democratic, ca o clasă conştientă ce era. Omul lor, căci aşa îl decretase lista flămânzilor, s'a îndeletnicit o vreme cu genul epistolar agricol. A fost cea mai amuzantă — pentrucă necostisitoare — operă, mai propriu operetă, din guvernarea asta ridicolă.

PORTOFOLII PUTREDE

Căci nu trebuie uitat că dacă agricultura a suferit de guvernarea naţional-ţărănistă, bancherii şi trusturile au profitat, au prosperat. Sub această guvernare se răscumpără portofolii putrede, se asanează finanţa.. românească.

ŞI ASANAREA DATORIILOR ŢARANEŞTI?

Nici chiar acolo unde ţărănimea avea mai mult nevoie de balsam, vitregul ţărănism nu i-a fost de folos. Măsura conversiunii datoriilor ţărăneşti a fost preconizată la noi de alţii (gându la d. M. Manoilescu) decât naţional-ţărăniştii, a fost legiferată d. C. Argetoianu şi realizată de liberali.

E o ruşine modul cum au înţeles şi tratat această problemă vitală a agriculturii partidul ţărănimii. A trebuit un ciocoi ca d. Argetoianu care să ia taurul de coarne prin legea din 19 Aprilie 1932.

Naţional-ţărăniştii au venit cu moratorii, cu legiferarea agoniei ţărănimii noastre pe 18 luni (Legea din 26 Oct. 1932) şi apoi pe cinci ani (Legea din 14 Aprilie 1933). Aşa au înţeles, aşa au rezolvat dumnealor, problema datoriilor ţărăneşti.

SILOZURI ŞI TERASA

Recunoaştem că e imposibil păstrarea tonului calm, în parcurgerea acestei guvernări de blestem. Regretăm că spaţiul nu ne îngăduie o inventariere completă şi detailată a monumentalei opere de guvernământ, care a pecetluit o guvernare prezumţioasă.

Nu trebuie însă trecute cu vederea *Legea silozurilor* din 1 Iulie 1930, pentru înfiinţarea «silozurilor publice de cereale» şi mult inspirata lege viticolă din 25 Iunie 1930, legea demagogică a extinderii culturii de vie în regiunile de şes, cari au periclitat podgoriile de viţă nicasă din regiunile deluroase, înecând câmpiile cu zeama electorală a terasei mihalachiste.

OPERA COOPERATIVA ŞI REGIILE AUTONOME

Menită să elimine pe intermediari şi să ridice marginea venitului ţărănesc, cooperaţia reprezintă pentru naţional-ţărănism marele «trauwaille».

Intr'adevăr, dacă economia comunistă este caracteristica statului sovietic, economia corporatistă caracteristica statului fascist şi economia individualistă caracteristica statului liberal, «economia cooperatistă este caracteristica de seamă a statului naţional-ţărănesc». Prin legea pentru Organizarea Cooperaţiei din 28 Martie 1928 s'a rezolvat şi această problemă.

S'au creiat posturi pentru viermi politici veroşi şi nesăţioşi. Acestea au fost cooperativele de desfacere. Aceste creaţii lipsite de axa unei moralităţi şi chemări serioase au devenit tot atâtea organisme parazitare pe spinarea Statului, care şi astăzi le poartă greutatea şi nu le poate asana.. putregaiul. Şi bani s'au consumat din belşug.

Deşi nu stă în prea directă atingere în chestia ţărănească, însă este în spiritul democraţiei autentice a ţărănismului, problema Regiilor autonome a instituit o altă îndrăsneaţă preocupare şi nefericită soluţionare a guvernelor naţional-ţărăniste. C. F. R., P. T. T., P. C. A., C. A. M., C. A. P. S., P. A. R. I. D., etc. etc., ca în alfabetica republică Sovietică, sunt tot atâtea Regii autonome. Voi da o explicaţie acestei opere:

Având nevoie de bani din streinătate, cari nu se mai puteau obţine pe creditul platonic al unui Stat decapitat, guvernul ţărănist, a rupt bucăţi, bucăţi din patrimoniul naţiunii, l-a autonomizat o clipă şi l-a trecut apoi amanet, una după alta, creditorilor streini, de la Banque de Paris et de Pays Bas, unde troneză regele bogăţiilor noastre, evreul Finaly. Rezolvăm astfel şi o gravă problemă electorală de esenţa democraţiei: plasarea partizanilor în consiliile de administraţie, nou creiate cu o lovitură, doi iepuri!

SPRE O NOUA GUVERNARE

Iată programul! Iată realizările! Iată oamenii! Firesc ar fi să-şi pună cenuşe pe cap şi să se refugieze sub blestemul naţiei, al ţărănimii, în Elveţia sau Madagascar. N'o fac însă. Dimpotrivă. Se agită sgomotos, cer imperios guvernul spre a ferici ţara cu o nouă guvernare. Fără urmă de pudoare!... fără frică!

Alexandru Sever

Scurt şi veritabil tratat DE METAMORFOZA POLITICA

Unde se vede că iscodirea paternităţii poate fi utilă şi partidelor democratice, nu numai fetelor de moravuri uşoare. Cum s'a ajuns de la ţiganiadă la jidaniadă

Evanghelia ne arată că în vechime, duhurile cele diavoleşti izgonite din trupurile nebunilor, se prefăceau în porci, cari alergau să-şi frângă gâtul în râpele prăpăstioase ale munţilor.

In vremile noastre, duhurile rele izgonite din sufletul unui neam viguros, dar intoxicat cu toate otrăvurile intelectuale ale Occidentului decadent şi exaltat pe deasupra de marile greutăţi şi de suferinţele atroce ale războiului, au dat naştere monstruozităţii politice denumite partidul NAŢIONAL-ŢARANESC. Aşa că în rândurile ce urmează, vom arăta cum au împrumutat forme porcine artificioasele idealuri democratice şi în mâna cui era bagheta magică, ce-a operat această neprevăzută transformare.

CIUDATA PSIHOZA CARE SUCEDE RAZBOIULUI

In vremuri normale, viaţa mulţimilor se conformează unor anumite determinisme spirituale şi istorice, scurgându-se liniştită, asemenea apei în alvia ei.

Când intervine războiul cu marile lui vărsări de sânge, cu marile lui mişcări de masse, cu imensul lui duh satanic dărâmător de oraşe, incendiator de sate, de ogoare şi de suflete, cugetul popular se umflă ca o apă ce se revarsă peste matcă şi evadează din cadrele tradiţionale ale determinismului său specific.

Aceste zguduiri enorme, psihice, stau la baza tuturor marilor transformări sociale înregistrate de istorie. Iar transformările se realizează în sens destructiv sau creator după cum face ursita ca forţa aceasta uriaşe să ajungă a fi diriguită de un erou sau de un dement. In Italia Mussolini a captat în mişcarea fascistă măreaţa tălăzuire de suflete pricinuită de război, iar rezultatele creatoare şi constructive se cunosc. In Rusia însă demoniacul *Trotzki* sin Bronştein a canalizat uraganul într'un sens cu totul opus şi cu rezultate cari sunt departe de a fi cunoscute în toată hidoasa lor grozăvie.

La noi în România, neexistând nici un erou şi nici un nebun în stare să le capteze şi să le folosească din plin toate aceste formidabile elanuri s'au irosit în zadar, după două ţâşniri vulcanice către soare...

Oameni mici şi meschini

Naţiunea română a trăit în vremea războiului momente de tensiune morală extraordinară, cari i-au înzecit capacitatea imaginativă şi creatoare, eroismul,

LUPU

îndrăzneala şi combativitatea. Curba elegantă a acestei încordări a luat naştere încă dela începutul veacului trecut, când au început a se preciza aspiraţiile către unitatea românească; s'a înălţat brusc în timpul neutralităţii, când milioane de români însângerau câmpiile de luptă pentru idealuri cari nu erau ale lor; a ajuns la apogeu în tragicele convulsiuni din Ardeal de pe Jii, pe Neajlov, pe Siret şi dela Mărăşti şi Mărăşeşti, spre a se pogorî iar pe pământ în 1920, după izbânda întregului efort.

In tot acest răstimp Românii au văzut atâtea minuni înfăptuindu-se, au învăţat să-şi supra-estimeze până într'atâta puterile, încât dacă Dumnezeu s'ar fi milostivit cu noi şi ne-ar fi blagoslovit încă de atunci cu un erou al înţelepciunii şi al creaţiei, am fi ajuns să dăm noi tonul în Europa. Nu ne-a fost dat să trăim şi această ultimă minune, fiindcă locul eroului l'au uzurpat din vreme politicianii, la spatele cărora veghea eterna Iudă trădătoare şi asasină.

Iar cei ce vor avea răbdarea şi timpul de a reconstitui istoriceşte existenţa *partidului naţional-ţărănesc*, fireşte pe nedrept intitulat astfel, vor vedea cum a convertit Iuda în chestiune toate emoţionantele elanuri morale şi toate naivele aspiraţii către desăvârşire ale românismului, într'un infam instrument de escrocare, de anarhizare şi de asuprire a norodului.

Toată lumea ştie astăzi, că această găinărie a fost concepută de d. *Aristide Blank*, a fost patronată de d. *Ion Mihalache* şi a fost tradusă în faptă de *Virgil Madgearu*.

BAZELE CHIMICE ALE «PARTIDULUI»

Trei elemente chimice de bază au intrat aşa dar în constituţia originară a naţional-ţărănismului: entuziasmul şi sfânta naivitate populară, doritoare de ordine şi de creaţie, felonia stupidă a vechilor politicianii, intriga satanică şi viclenşugul de fiară degenerată a iudaismului de curând «emancipat» politiceşte.

Pe atunci iniţiativa politică aparţinea nu atât partidului liberal, cât lui IONEL BRATIANU personal, care îşi aroga meritul de a fi câştigat răsboiul. Trei lucruri îi lipseau marelui taciturn dela Florica spre a birui toate dificultăţile şi spre a face din România unificată o Românie puternică, liberă şi închegată organiceşte: Facultatea de a electriza şi-a antrena după sine massele, care este un privilegiu esclusiv al tinereţii eroice; o mare pasiune creatoare şi ordonatoare ca şi măestria de a se face ascultat din dragoste şi respect, nu de frică sau dintr'un interes personal ticălos.

Cu toate aceste lipsuri, IONEL BRATIANU inspira serioase îngrijorări burgheziei iudaice care voia să se înstăpânească definitiv asupra Ţării încă haotice şi într'o vreme când întreaga Europă cădea în ghiarele de vampir ale lui Israel. Fiindcă autoritarul bărbat politic era o fire despotică, se bucura de un prestigiu imens, ştia să-şi impună voinţa şi era ascultat orbeşte de un partid bine organizat şi disciplinat.

Guvernul eteroclit şi inexperimentat al FEDERAŢIEI, trecu întocmai ca o vedenie. După aceea veni d. Mareşal AVERESCU, cu formidabila şi pasagera sa popularitate, însă neputincios totuşi să handicapeze pe liberali. Atunci burghezia iudaică, simţi nevoia creării unui al doilea partid care să-i neutralizeze cu vremea pe Brătieni şi să le paralizeze încercarea de a constitui o burghezie românească forte şi independentă. Şi din această nevoie haldeică, s'a născut internaţional ţărănismul.

PERIOADA DE GESTAŢIE

In vederea acestui scop — adică a creerii unei forţe politice anti-liberale şi mai ales anti-brătieniste — au început febril intrigile şi lucrăturile de culise. Rezultatele n'au întârziat să apară:

D. MIHALACHE, care atât înainte cât şi imediat după războiu manifestase oarecari înclinări antisemite, deveni subit cel mai fervent curtezan al Sinagogii. Tânărul partid ţărănesc începu să aibă credit pe la ma[ri] bănci ovreeşti, osanale în presa iudaică din ţară şi de peste hotare, încurajări şi îndemnuri în cercurile israelite din Occident.

Pe de altă parte, d. IULIU MANIU a fost sistematic aţâţat împotriva lui IONEL BRATIANU, astfel că fuziunea dintre liberali şi naţionalii ardeleni, pusă o clipă în discuţie, a fost ucisă în intenţie. Odată provocată duşmănia, care era problema capitală, nu mai rămânea decât ca ea să fie aţâţată şi adâncită. Prilejul l'a oferit votarea Constituţiei.

Demagogia triumfătoare

La abea doi ani după înfăptuirea celor mai grandioase speranţe ale Românilor — *Unirea* — peisagiul nostru politic făcea impresia unei păduri tropicale, unde se încleştau cele mai respingătoare egosime animalice. Nici o boare de ideal nu adia în această atmosferă stătută şi înăbuşitoare. Singurii lucizi erau ovreii, cari constituiţi în bandă secretă, dispunând de bani, de presă, de relaţiuni internaţionale şi de un plan imemorial, distrugeau pe românii inconştienţi, ambiţioşi şi venali, pe unii prin alţii.

Tactica era simplă:

In primul rând ei urmăreau asvârlirea în tabăra anti-liberală a tuturor demagogilor cu trecere în acele clipe turburi, şi în special a tuturor oamenilor lor de credinţă şi de nădejde, îndelung fasonaţi în loji. Intre aceştia se afla şi profesorul Stere, una din figurile cele mai proeminente ale francmasoneriei ieşene.

După aceia trebuia să i se imprime acestei tabere o unitate de conducere şi de acţiune, pentru dobândirea unui spor de eficacitate politică. De aceea presa jidovească nu înceta de a preconiza fuziunea între naţionaliştii ardeleni şi ţărăniştii «balcanici».

In al treilea rând, cuvânt de ordine atât prin loji cât şi prin presă: Mântuirea Ţării, nu poate veni decât de la această adunătură de meteci, de trântori şi de escroci, posesorii exclusivi ai reţetelor mesianice.

Cel mai preţios dintre aceste talismane demagogice era d. ION MIHALACHE, care pentru aceasta îşi speculase cu o artă în adevăr grecească exteriorul său muscelean. Portretul d-sale începuse a fi întrebuinţat în Muntenia şi Basarabia, precum odinioară filacterele în Galileia: ca remediu pentru găinile neouătoare şi ca purgativ suveran pentru vaci.

In al doilea rând venea d. MANIU, carele era înţelept pentru că ştia să surâdă şi să tacă, şi genial pentru că nu făcea nimic.

RAZBOIUL, PRINCIPIU UNIFICATOR

Prima apropiere între fustanela palicarului şi hermetismul mutului, a avut caracterul unei alianţe războinice: lupta împotriva Constituţiei.

Desigur, nu noi vom lua apărarea Constituţiei anorganice a lui Ionel Brătianu. Nu putem însă să nu recunoaştem că lupta împotriva acestei Constituţii s'a dus cu mijloace şi cu apucături de cetăţean turmentat.

Primul mijloc, menit să impresioneze pe Regele FERDINAND, suferind şi dezamăgit, a fost abţinerea de la lucrările constituantei şi plănuirea unui al doilea parlament la Alba Iulia.

POTARCA

Când s'a observat că nu se poate ajunge la nici un rezultat pe această cale, consecventul mut ordonă revenirea în Parlament, pentru a se face obstrucţie. (Sugestia venea tot de la Kahal).

«Când — scria acum câţiva ani d. IORGA — pentru a se împotrivi «obrăsniciei» votării Constituţiei de către un singur partid, opoziţia naţională, ţărănistă, reveni în Cameră, el — BRATIANU — îndură strigătele şi huiduielile. «Calăi, pfui, pfui», strigau cei dintâi, emeriţi, tâlharule, să fii băgat cu capul în urnă»; «eşti cel mai mare bandit al Ţării Româneşti», ţipa d. Iunian unui general care comandase cu onoare în răsboi. Pentru d. MADGEARU, realizatorul, prin dibăcie măcar, al României Unite, era un simplu «şarlatan».

Şuierăturile din sirenă ale d-lui SEVER DAN, gazurile asfixiante ale cutărui preot de sat, aducerea cinematografului ca să înregistreze pentru străinătate priveliştea de cârciumă».

Toate acestea nu se pot uita.

Lupta avu totuşi un rezultat practic. Fiindcă dacă votarea Constituţiei n'a putut fi împiedecată, ea contribui la strângerea legăturilor între naţionali şi ţărănişti.

O CARPEALA CARE A FOST BOTEZATA FUZIUNE

Fuziunea naţional-ţărănistă a fost o intenţiune jidovească realizată de un mason: C. STERE.

De altfel, această cârpeală politică nu era lipsită şi de un sâmbure machiavelic: d. ARISTIDE BLANK nu voia să creeze un organism politic viabil, ci o simplă caricatură care să fie infinit mai slab la guvern de cât în opoziţie spre a putea fi manevrat cu uşurinţă.

Stere, manevrat de Kalman Blumenfeld, îngerul său cel rău şi viclean, au corespuns şi acestei exigenţe.

TRIUMFUL LAMENTABIL AL NEPUTINŢEI

De la cea de a doua guvernare a d-lui Mareşal AVERESCU şi până la 1928, armele naţional-ţărăniştilor, împrumutate de la ovrei, singurele lor arme dealtfel, au fost mistificarea, sabotajul criminal al celor mai capitale nevoi naţionale şi trădarea de Ţară sub toate formele imaginabile.

Poporul suveran, care-şi însuşise ura bestială a kahalului împotriva lui IONEL BRATIANU, înclina către ţărănişti pentru că vedea că acelaş Brătianu se temea de dânşii.

Din acest cerc vicios, s'a născut faimoasa popularitate naţional-ţărănistă ca o intoxicare cu alcool. Dovadă mahmureala de la trezvie.

După moartea lui IONEL BRATIANU, naţional-ţărăniştii au ajuns la putere printr'o felonie a lui DUCA, care râvnea locul de şef al stângaciului Vintilă.

Ca o carte de joc abil trişată, ION MIHALACHE, steagul cel viu al demagogiei, utilizabil numai în vremurile de crâncenă opoziţie, dispăru subit din circulaţie. In locul lui apăru, tot ca o carte trişată, VIRGIL MADGEARU, dictatorul contabil, armeanul nevricos, care pentru fiecare mare «afacere» pe care trebuia s'o treacă prin consiliul de miniştri, trebuia să simuleze un atac de epilepsie agresivă.

CUM DEGENEREAZA MESIANISMUL IN TALHARIE

S'a furat, evident şi sub liberali ca şi sub avereseani; afacerile veroase fiind impuse ca o regulă normativă vieţii noastre politice.

Dar tâlhării mai odioase, jafuri mai neruşinate, atentate mai strigătoare la cer împotriva moralităţii şi a Statului ca sub naţional-ţărănişti nu s'au pomenit.

Atunci corupţia a devenit normă generală de guvernământ, iar şperţul a fost legiferat pe faţă.

Atunci a fost dospită, coaptă şi mâncată *Skoda*, cu miliardele ei generoase. Atunci a impus d. *Madgearu*, printr'o caracteristică eşire epileptiformă, generoasa comandă de locomotive la A.E.G. Atunci s'a transformat fratele *Boilă*, nepotul sfinxului, din simplu vulpoi de tribunal, în mare bogătaş internaţional; atunci au realizat *teienii* şi *Vidrighinii* sute de milioane de pe urma *Regiilor Autonome*, create anume pentru ghiftuirea celor ce-au înflămânzit în opoziţie. Atunci au fost stropiţi cu noroi invalizii pe stradă, după cum tot atunci au fost masacraţi muncitorii la atelierele *Griviţa*.

SE SATURA LIPITORILE

Plecarea dela putere a naţional - ţărăniştilor s'a făcut exact după tipicul lipitorilor: fiecare potentat blancist care-şi umfla stomahul de balenă cu seva de viaţă a Neamului, se deslipea automat de pe bolnav.

Elementele oneste, s'au despărţit de trib, întorcând lăncile împotriva lui.

Elementele ticăloase au rămas, dar cu tendinţa de a opera fiecare pe propria lui socoteală. Bogăţia treseşte gustul independenţil...

Cine intenţionează să scrie istoria acestei ţiganiade, transformată mecanic în gangsteriadă jidovească, să procedeze mai repede. Căci armiile şperţului au intrat în momentul acesta în debandadă şi mâine nu vom mai avea pe nimeni în faţa noastră. Porcii demoniaci denunţaţi de Evanghelie, se sbenghue în momentul de faţă pe buza prăpastiei...

ADRIAN BALTAG

ULTIMA ORA

Radu Budişteanu, apărător al intereselor jidoveşti să fie exclus din consiliul de disciplină al avocaţilor creştini!

Un incident penibil şi o laşe agresiune

S'a petrecut ieri la procesul incendiatorilor un foarte penibil incident care a arătat tovalul «naţionalist» de pe obrazul unui avocat «creştin». Cu o intransigenţă pe care n'o regretăm, ziarul nostru a arătat situaţia curioasă (cel puţin) in care se găseşte avocatul «naţionalist» Radu Budişteanu ca apărător al incendiatorilor jidani dela Curtea cu juri.

E greu să fii in acelaş timp şi cu «Baroul creştin» *(inclusiv voiajurile pe care le oferă!)* **şi cu interesele jidoveşti ale incendiatorilor criminali.** *Aşa ne-am închipuit noi.*

Radu Budişteanu a tranşat însă, în ce-l priveşte, această dilemă. Pentru noi totuş chestiunea rămânea în picioare. Am arătat-o aşa cum se cuvine.

Ca răspuns, Radu Budişteanu nu şi-a dat demisia nici dela consiliul de disciplină al avocaţilor creştini, nici de pe banca apărărei intereselor jidoveşti — dar... *a insultat ca un birjar ziarul nostru şi a lovit laş prin surprindere pe redactorul nostru însărcinat cu redarea desbaterilor.*

Măgăria n'a putut fi sancţionată imediat, fiindcă distinsul avocat s'a pitit după comisar.

Insul va fi târît însă de gât la bara jutiţiei atât pentru insultele adresate ziarului nostru cât şi pentru agresiunea laşe care l-a descalificat.

Sesisăm însă totodată consiliul de disciplină al Baroului Ilfov — care cunoaşte mai bine atitudinea directorilor noştri in luptele dela barou — şi întrebăm dacă Radu Budişteanu, vulgar calomniator şi apărător al intereselor jidoveşti, mai poate rămâne exponent al avocaţilor creştini!

Onoare juraţilor!

Curtea cu juri de pe lângă tribunalul Ilfov, deliberând în formidabilul proces al incendiatorilor, au adus un verdict potrivit cu evidenţa strigătoare la cer a faptelor; a condamnat pe toţi incendiatorii la maximum de pedeapsă fără să acorde nici unuia circumstanţe atenuante.

Verdictul acesta face onoare atât instituţiei juraţilor, grav compromisă în timpul din urmă, cât şi Ţării care scapă de sub acuzarea că nu ştie şi nu poate să sancţioneze pe cei ce-o jefuesc şi-o dezonorează.

Reproducem aci din nou numele juraţilor cari şi-au făcut în conştiinţă datoria, spre a şti către cine să ne îndreptăm recunoştinţa şi gratitudinea. Pentru că verdictul acesta s'a dat în numele nostru, al tuturor oamenilor cinstiţi:

1. Dr. AUREL ATANASIU VERGU, medic, Calea Călăraşi No. 96;
2. CONSTANTIN OPREA, farmacist, Calea Rahovei No. 79;
3. ION MATASARU, farmacist, Calea Victoriei No. 110;
4. NICOLAE MISSIR, inginer, B-dul Dacia No. 21;
5. VASILE SARBU, pensionar militar, com. Vidra-Ilfov;
6. ION DANIELESCU, droguist, str. Buzeşti No. 2;
7. C. ANGHELESCU, institutor, str. Zoe Grand No. 9;
8. MARIN APOSTOLESCU, consilier comunal, com. Dămăroaia, suburbană.
9. GHEORGHE IONESCU, proprietar, B-dul Maria. No. 22;
10. N. C. POPESCU, arhitect, Delea Nouă No. 32.

RUŞINE AGRESORULUI IPOCRIT ŞI LAŞ!

In limitele spaţiului redus de care dispunem astăzi, ţinem să dăm glas aci indignării Ţării întregi in faţa agresiunii laşe a lui RADU BUDIŞTEANU care a necinstit nobila profesiune de avocat, lovind în pretoriul însuşi al justiţiei pe un tânăr gazetar care se sculase de pe patul de suferinţă spre a veni să-şi facă datoria.

Nedemnul agresor, apăra o bandă infamă de ovrei, a cărei vinovăţie nu mai poate fi nici măcar discutată, in spatele cărora se ascund adevăraţii asasini morali ai Neamului Românesc.

Iar Radu Budişteanu ştia foarte bine acest lucru. El era la largul lui, într'un lăcaş unde victima nu putea nici să răspundă, necum să se apere, înconjurat cum era numai de mercenari de-ai jidanilor, cari urlau şi agitau supremul lor argument, pumnii.

Victima lui RADU BUDISTEANU, d. Ilie Ciutescu este un copilandru, care-şi făcea datoria cu zel şi cu o absolută corectitudine. Pentru că el a fost SINGURUL reporter care a redat desbaterile cu obiectivitate şi în lumina lor completă şi adevărată.

Mârşava agresiune nu va rămâne însă nepedpsită. Vom sesiza toate asociaţiile de presă românească şi creştină. Vom aduce pe agresor în faţa justiţiei corporaţiei sale şi in faţa aceleia a Ţării. Şi nu-l vom lăsa până nu-şi va primi meritata sancţiune.

Era speranţelor deşarte

Evenimente naţional-ţărăniste între 12 Mai — 15 Iunie.- Partidul totuşi se va rupe

Numai păstrarea unor vechi tradiţii de naivitate, explică poate parţial legăturile din ultima vreme ale partidului naţional-ţărănesc cu un anumit domn dela periferia vieţii politice, actualmente antreprenor de pompe funebre. Vorbind odată despre Kipling reproduceam în reportajul nostru politic o frază: «şacalii sunt dricarii benevoli ai junglei».

D. Grigore Filipescu, nu e şacal, deşi după înfăţişare ne-ar îndreptăţi să credem. Indeplineşte totuşi aceiaşi funcţiune cu titlu graţios. A devenit dela o vreme dricarul vieţii noastre publice, începând cărăuşia spre cimitirul politic, cu propriul său partid; iar astăzi în uniformă napoleoniană, de doliu se înţelege, aşteaptă răbdător pe capră, să-i moară cel puţin o parte din partidul naţional-ţărănesc, cu care a cartelat, nutrind nedeclarat această ultimă speranţă.

Ziarele atribuie fostului măturător de la Bacău, rolul lui Mercur pe lângă fruntea îngândurată a d-lui Mihalache, pe vremea când era demisionar.

PRIMA ILUZIE

Acesta este primul contact al omului cu mătură de războiu în grad de mare căruţaş, cu şeful partidului naţional-ţărănesc, cu care a cartelat pe poarta Frontului Popular, deschisă de cei doi Lupi ai Capitalei.

Sâmbătă dimineaţa, dricarul a fost chemat la locuinţa «preşedintelui perpetuu» pentru a-i inocula asigurarea că cel mai târziu la 15 Iunie partidul naţional-ţărănesc, va vedea zorile puterii.

Sursa asigurărilor este deadreptul inventată, fiindcă măturătorul băcăuan nu circulase de multă vreme

Şi atunci, antreprenorul pompelor funebre a minţit, sau... d. Mihalache într'un suprem spasm de desnădejde, a avut cea mai

D. I. MIHALACHE

genială ideie din toată viaţa sa: să cheme dimineaţa la 10 pe sus numitul domn şi după un sfert de oră să strige tuturor: *«am învins»*, **spunându-le povestea înşirată de unele ziare. In orice caz dricarul n'a servit atunci decât ca fir de legătură, sau de telefon, dacă doriţi.**

In cazul însă când măturătorul patriot dela Bacău, a pregătit singur minciuna, d. Mihalache şi-a făcut, primind din nou şefia, prima iluzie.

A DOUA ILUZIE

A doua speranţă de neinplinit, pe care totuşi d. Mihalache o crede încă ipotetică, este că ar putea modifica fără dureri statutele partidului, pe care promisese la congres că le va păstra «neatinse».

Ori ieri, «preşedintele în cămaşe» a convocat comisia de studii să opereze de urgenţă «cangrena statutară», astfel ca până la 12 ale lunei Mai, să fie gata, pentrucă pe neaşteptate să convoace congresul general extraordinar pe ziua de 16 ale lunei viitoare.

Socotelile d-lui Mihalache sunt însă ca deobiceiu simpliste fiindcă omite două lucruri esenţiale din calculul d-sale:

I. Că grupul ardelean care i-a dat un ultim termen până la 15 Iunie, când a promis că va aduce partidul la putere, nu va tolera să fie operat cu anticipaţie, în schimbul unui fapt ce încă nu se va produce la această dată şi,

II. că data de 15 Iunie nu este in nici un caz obligatorie nici pentru plecarea guvernului şi nici pentru neapărata succesiune a d-sale.

Dacă d. Mihalache încearcă lovitura, ori este debarcat, ori ardelenii pleacă şi partidul nu mai poate fi atât de pretenţios.

Dacă dimpotrivă, d. Mihalache nu încearcă lovitura, partidul nu poate veni din alte motive cunoscute la putere, «iar preşedintele perpetuu» va fi pus din nou în disponibilitate şi atunci, d. Grigore Filipescu cel cu nenumărate funcţiuni, îşi va vedea încă o iluzie spulberată.

Deocamdată la naţional-conservator-ţărănişti, toată lumea speră câte un eveniment fericit.

D. Mihalache speră, Lupii speră succesul «Frontului Popular», iar d. Filipescu schimbarea tristei şi umilitoarei meserii.

Şi toţi mai speră la un loc, că lumea va uita mai repede trecutul.

Aeternum vanne.

Stilex

Sentinţa în procesul incendiatorilor

La ora 6 dimineaţa.

JEAN BACALU, LUPU COMISIONERU şi MANOLE CONSTANTINESCU câte 7 ani închisoare.

BEREŞTEANU 6 ani recluziune.

DVOIRS N. H. MULLER 5 ani închisoare corecţională.

MORITZ BACALU 4 ani închisoare.

KORNBLUTT 3 ani închisoare.

IOSUB FESLER 2 ani închisoare.

BENJAMIN BACALU şi MIŞU CRISTESCU câte 2 ani închisoare. Toţi condamnaţi la plata solidară de 200.000 lei pentru taxe de procedură.

Iar Jean Bacalu, Müller, Comisioneru, Manole Contantinescu, M. Bacalu şi Benjamin Bacalu condamnaţi solidar la plaa sumei de 11 milioane lei despăgubiri în favoarea soc. de asigurare E. A. G. L. F. Star.

Exceptând pe Manole Constantinescu şi Benjamin Bacalu a căror cerere de eliberare se va judeca separat, toţi ceilalţi condamnaţi vor fi puşi în libertate in conformitate cu noul cod penal Carol al II-lea până la judecarea recursului in Casaţie.

Procurorul general Moiseanu a mulţumit in instanţă juraţilor pentru colaborarea dată justiţiei, băgând în ocnă pe cei 11 incendiatori jidani. Mai ales d. procuror general a accentuat în mod special asupra probităţii şi independenţei juraţilor.

Importante discuţiuni politice la Belgrad

Preşedintele Beneş şi problema Habsburgilor

BELGRAD, 6 (Teleg). — In cursul dimineţii de azi d. Eduard Beneş şi-a rezervat o parte din program intrevederii cu d. Stoiadinovici, cu care va avea o lungă discuţie asupra problemelor politice la ordinea zilei.

In afară de chestiunile bunelor raporturi dintre cele două ţări aliate Jugoslavia şi Cehoslovacia şi de ansamblul politicii Micei Inţelegeri, vor fi luate in discuţie problemele dunărene, a căror soluţionare e precizată in recentul plan politic al d-lui Hodza, precum şi chestiunea Habsburgilor.

D. Eduard Beneş rămâne la Belgrad până mâine după amiază. Impreună cu d-sa va părăsi capitala Jugoslaviei şi d. Camil Krofta, ministrul de externe al Cehoslovaciei.

Stalin „Ţar" al Rusiei

Titluri, decorări şi amnistii

PARIS, 6. — Din informaţiunile sosite dela Moscova, ziarului Matin, Stalin va fi proclamat in mod oficial ca şef al statului Sovietic.

Intre diferitele titluri cari i-au fost oferite sunt acelea de «Şef al popoarelor din U. R. S. S.», precum şi «Salvatorul patriei Sovietice».

Cu toate că această proclamare pe viaţă a noului «Ţar» bolşevic era hotărâtă pentru ziua de 1 Mai, ea a fost amânată din însăş dorinţa lui Stalin pentru ziua de 20 Noembrie, ziua aniversării revoluţiei bolşevice.

Cu această ocazie vor fi decoraţi 20.000 conducători bolşevici cu ordinele «Lenin», «Steaua Roşie», «Muncă» şi «Steagul Roşu».

In amnestia care se va acorda cu ocazia acestui eveniment nu vor fi graţiaţi nici «Troţchiştii» nici «Saboteurii».

Incoronarea regelui Angliei

LONDRA 6 (Rador). — Preparativele pentru ceremoniile organizate cu prilejul încoronării continuă în condiţii bune. Chiar şi invitaţiile au fost tipărite.

Se anunţă cu acest prilej că Regele a invitat între alţii la încoronarea Sa şi patru reprezentanţi ai clasei muncitoreşti.

LA TOKIO

Nimeni n'a dat importanţă la Bucureşti dizolvărei Dietei japoneze. Imperiul nippon e atât de departe! Şi totuşi ceea ce se petrece la Tokio poate fi de o covârşitoare importanţă pentru noi. Oricine îşi dă seama de repercursiunile europene a unui conflict ruso-japonez. **Oricare** ar fi rezultatul unui eventual război şi şansele sunt azi ca in 1904 de partea Japoniei am scăpa pentru multă vreme de obsesia rusă. Să sperăm deci că se va produce şi că ursul moscovit va lăsa cât de mulţi peri, din blana lui, in pustiurile sibero-manciuriene. Deocamdată să părăsim nădejdije spre a scruta realităţile.

Dizolvarea Dietei constitue o etapă importantă în lupta ce se dă între armată şi plutocraţia parlamentară.

Armata reprezintă in Japonia o instituţie foarte originală. Ea n'are caracterul conservator al tuturor oştirilor, ci întrupează sentimentele naţional-revoluţionare ale naţiunei.

Ofiţerii ei, in aproape unanimitatea lor fie descendenţi ai vechilor familii nobilare fie ţărani, dispreţuesc şi urăsc burghezia capitalistă şi regimul politic creat de ea, plutocraţia parlamentară. De aceia armata nipponă are o atitudine făţiş anticapitalistă şi antiparlamentară.

Intr'o ţară în care scandalurile politico-financiare s'au ţinut lanţ, şi unde exploatarea masselor e încă făţişă, o atare atitudine polarizează in jurul armatei simpatiile masselor.

Dar armata are o poziţie foarte clară nu numai pe plan politic-social ci şi pe plan naţional. Ea e imperialistă sută în sută, vrea să impună predominaţia japoneză în China, doreşte un război decisiv cu Rusia, care să arunce de astă dată pe muscali departe de Pacific şi de graniţele Mongolo-Manciuriene.

Aceste tendinţe rezultă firesc din situaţia geografică şi demografică a imperiului nippon. Japonia propriu zisă număra in 1930 64.450.005 locuitori pe o suprafaţă puţin mai mare ca a României, 382.309 kilometri pătraţi. Iar intreg imperiul (Japonia, Formosa, Coreea, Gschalin, Kwantung) număra 91.724.054 de locuitori pe 678.867 km.? In asemenea condiţiuni e de înţeles clocotul războinic, puterea explosivă ale acestui „Volk ohne Naum" ca să întrebuinţăm expresia germană consacrată.

Dar această poziţie duce natural la un conflict acut cu plutocraţia parlamentară. Mai întâi fiindcă e ameninţată cu îndepărtarea din situaţiile pe care le posedă astăzi, in al doilea rând pentrucă politica ... necesară pentru susţinerea ... militare — 46 la sută ... consacrat armatei — ... fără milă beneficiile.

Tema de rezistenţă ... se desenează clar: ... tare epuizează „naţiunea ... cesare economii în buget ... Japonia trebue să adopte ... nea pacifică".

Armata însă a luat ... un ascendent formidabil ... miticei japoneze. General... cucereşte Manciuria în ... triva ordinelor guvern... mata duce o politică ... China. Politica pe care ... parlamentară nu poate ... deoarece e pusă in faţa ... deplinite. Anul trecut ... rilor ofiţeri se termină ... crarea ministerului. M... roţa, constituit în urma ... anul trecut, nu se arată ... de energic după plăcul ... baterile Dietei in care, ... rie, leaderiu partidului ... putatul **Hamada**, aatcas ... ternă ispirată de armată ... mesc cercurile militare. ... oştirei pretind d-lui H... rea Dietei şi fiindcă pre... siliului refuză, ministrul ... generalul **Terouchi**, demi... terminând astfel retragerea ... lui cabinet. Criza dura ... — 24 Ianuarie — 1 F... pentrucă se încearcă un ... compromis sub conducerea ... lului **Ugachi**. Dar oştirea ... compromis. La 1 Februarie ... armatei, omul care cuceri... ria împotriva voinţei p... egneralul **Hayashi** formea... rul. Triumful militarilor ... complect fiindcă Mikado ... acordă dizolvarea Dietei.

Ori acum armata a ob... zolvarea Dietei. Victoria ... de astă dată. Iată sem... zolvărei Dietei japoneze.

Oricâte declaraţii pacif... nistrul de externe **Sato** ... vedesc nimic. Jidanilor ... s'au grăbit să le comen... devărul" le recomand ... acţiunea diplomaţiei jap... ziua războiului din 190... tunci se făceau declaraţii...

Victoria armatei în po... japoneză sporeşte şan... flict in Extremul Orient... bita" noastră Rusie îl ... toată inima. Noi n'ave... pierdut. Dimpotrivă!

Paul ...

La oraşe, toţi jidanii sunt ţărănişti.
La sate, toţi ţărăniştii sunt jidani.
Partidul îşi alege însă şefi români, spre a-şi festa lealitatea faţă de Ţară şi Neam.

ORA ...

D-nii M. Djuvara şi D. I... au demisionat din guve...

Cine va fi noul titular al departament... agriculturii şi domeniilor

După cum am anunţat noi, cu o săptămână in urmă, d-nii Mircea Djuvara şi Dem. Iuca urmau să demisioneze din guvern.

Azi demisiile au devenit fapt implinit fiind primite de primul ministru.

D. SESCIOREANU ... GRICULTURA ŞI ... MENII

D. Const. Sescio... preşedintele Uniuni... relor agricole, va ... titular al Departam... de agricultură şi do... Numirea va deveni ... chiar în cursul zilei ...

Generalul de Llano desminţ... „răscoala" dela Maroc

SEVILLA 6 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Generalul Queipo de Llano a confirmat la microfonul postului de radio Sevilla înaintarea trupelor naţionaliste pe frontul Biscaya.

«A circulat svonul — a declarat mai departe generalul — că in Marocul Spaniol s'ar petrece evenimente anormale. Aceste svonuri sunt puse în circulaţie ... tate. Se pare că in zona fr... auzit o puternică canona... nind din zona spaniolă ... protectoratul nostru ar ... niste absolută.

«Acestea sunt noi mincin... stitule o nouă tentativă a ... del marxiste».

Noui victorii ale naţionaliştilor Spanioli

SALAMANCA, 6 (Rador). — Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist, publicat aseară şi transmis de Agenţia Havas, spune intre altele:

Pe frontul Biscaya am continuat să înaintăm victorios, cu toată ploaia şi grindina. Am ocupat o linie de poziţii, situată la 5 kilometri in faţa localităţii Ochandiano, dupăce am respins un contra-atac inamic sprijinit de tancuri ruseşti. Miliţienii roşii au suferit mari perderi.

In cursul luptelor ... minică şi Luni, inam... avut numai in acest ... peste 600 morţi.

Pe frontul Madr... am respins cu ener... atac inamic contra ... tăţii Casas del Por... mărind pe inamic ... vocându-i mari pi... Am mai respins şi ... doilea atac, sprijinit ... curi ruseşti, in secor... garon. Miliţienii ... avut mulţi morţi şi ... răsit pe teren trei ta...

ECOURI ŞI POLEMICI

Dela Palat

Comunicat No. 24

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 5 Aprilie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audienţă de lucru pe:

Domnul Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor.

Domnul Victor Antonescu, ministrul Afacerilor Străine.

*

Majestatea Sa Regele a primit o scrisoare, din partea M. S. Regelui Angliei, prin care face cunoscut că Alteţa Sa Regală Ducesa de Kent, soţia fratelui Său Alteţa Sa Regală Principele George, Duce de Kent etc., etc., a dat naştere unei Principese care a primit la botez numele de Alexandra Helen Elizabeth Olga Christabel.

Astă seară, ora 6p. m. in localul teatrului «Ligii Culturale», din bulevardul Schitu Măgureanu No. 1 va vorbi: d prof. Radu Gyr, despre «Boemă şi poezie». Intrarea liberă.

D. C. Argetoianu, preşedintele partidului Agrar, va pleca spre sfârşitul lunei in străinătate.

D-sa va vizita Roma şi Parisul.

Intr'un ziar de dimineaţă, d. Gh. Brătianu publică un interesant articol — răspuns contelui Bethlen. Se ştie că, contele Bethlen după ce analizează situaţia de fapt a Ungariei şi României, propune să se ia raporturi dela stat la stat şi să se studieze in lumina realităţilor, eventualitatea unei înţelegeri.

D. Gh. Brătianu răspunde acestui articol, punct cu punct, punându-l în legătură cu situaţia internaţională.

Miercuri seara va părăsi Capitala d. colonel Heliodor Pica, ataşat militar al Cehoslovaciei la Bucureşti.

In locul d-sale a fost numit d. comandant Otakar Bada, ofiţer de stat major, care are misiunea de a continua opera începută de predecesorul său.

S'a hotărît să se acorde şi pensionarilor cfr. lemne de foc la acelaş preţ de 6000 lei vagonul, ceeace e destul de scump mai ales pentru pensionarii CFR, cari au venituri mult mai mici.

D. G. Tătărăscu, preşedintele consiliului, fiind uşor suferind, a suspendat orice audienţă.

D. Dinu Brătianu, preşedintele partidului naţional-liberal, a primit în audienţă pe d. Bébé Brătianu, care i-a făcut un amănunţit raport asupra situaţiei politice.

Ministerul Apărării Naţionale a aprobat întrunirea camaderească a ofiţerilor activi şi de rezervă toate armele din Promoţia Războiului 1917, în Iunie 1937, in Bucureşti.

Adeziunile scrise, ca şi orice fotografii sau amintiri din acea epocă se vor trimite de urgenţă Bibliotecei Cercului Militar Bucureşti, iar Lei 200 taxa de participare, Căpitanului Havrileţ la Şcoala Superioară de Războiu Bucureşti.

Tariful No. 82, ce se aplica pentru mărfurile expediate din regiunea Moţilor s'a prelungit încă pe un an, adică până la 31 Martie 1938.

BUENOS AIRES, 6 (Rador). — Printr'un decret, guvernul a suprimat toate taxele la importul produselor străine utilizate la elaborarea materiilor prime naţionale.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE